പ്രസന്നകേരളം

ലിയോനിഡ് സോബ്ലോവ്യോവ്

ഐവാൻ നിക്കുലിൻ

തീവണ്ടിയിൽ

ഒരു നാവികനു് തനിച്ചു് സഞ്ചരിക്കുന്നതു് ഇഷ്ടമല്ല. പോരാ, അവനതു് വലിയ വെറുപ്പാണു്. നാവികന്മാരുടെ നീല ഉടുപ്പും വട്ടത്തൊപ്പിയും കാണാതെ, സെബാസ്റ്റപ്പോളിലെയും ക്രോൺസ്റ്റാററിലെയും പൂർവ്വസ്നേഹിതന്മാരുമായി വെടി പറയാൻ സൗകര്യമില്ലാതെ; പകിട പന്ത്രണ്ടെന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു് പകിട എറിയാനും കഴിയാതെയുള്ള ജീവിതം അവനു് ദുസ്സഹമാണു്.

നിക്കുലിൻ ആ തീവണ്ടിമുറിയിൽ ചുററി നടന്നുനോക്കി. അവിടെയെങ്ങും ഒരു നാവികനെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അയാൾ തിരിച്ചു തന്റെ മൂലയ്ക്കു് വന്നിരിപ്പായി.

തീവണ്ടി അടുത്ത സ്റ്റേഷനിൽ നിന്ന ഉടനെ നിക്കുലിൻ ചാടിയിറങ്ങി തീവണ്ടിയുടെ അരികിൽകൂടി നടന്നുതുടങ്ങി. കൂട്ടുകാർ ആരെങ്കിലും മററു മുറികളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നയാൾ ആശിച്ചു.

അന്നു് നിക്കുലിന്റെ ഭാഗ്യം തെളിഞ്ഞിരുന്നു. ദൂരെ ഒരു നീലക്കുപ്പായം അയാൾ കണ്ടു.

“എയ് എങ്ങിനെ?” അയാൾ വിളിച്ചു.

“ആഹാ, എവിടുന്നാ, എങ്ങോട്ടു്?”

നാവികന്മാർക്കു് പരിചയം സമ്പാദിക്കാൻ വളരെ കുറച്ചു സമയം മതിയാവും. അഞ്ചുനിമിഷത്തിൽ അവർ പരിചയക്കാരായി. പത്തുകൊണ്ടു് സ്നേഹിതന്മാരും. രണ്ടാംമണി അടിക്കുന്നതിനു് മുമ്പുതന്നെ നിക്കുലിൻ അയാളെപ്പററിയുള്ള എല്ലാ വിവരങ്ങളും ഗ്രഹിച്ചുകഴിഞ്ഞു, വാസിലിയെന്നാണയാളെ വിളിക്കാറു്, ഇരട്ടപ്പേരു് ക്രൈലോവു് എന്നു്, ആശുപത്രിയിൽനിന്നു് മടങ്ങുകയാണു്, കരിങ്കടലിലെ നാവികസേനയിലേക്കു്, മററും മററും—

“ആകട്ടെ ചെങ്ങാതി കെട്ടും ഭാണ്ഡവുമൊക്കെ എടുത്തു് എന്റെ മുറിയിലേക്കു് വരൂ. എന്താ വാസിലീ”

അടുത്ത സ്റ്റേഷനിൽ അവർ മരപ്പു തീർക്കാൻ പുറത്തിറങ്ങി, വാസിലി ക്ലെവ്ററ്സോവു്, ഫിലിപ്പു് ഖാർശെങ്കോ, സാക്കർ ഫോമിച്ചോവു് എന്നു് മൂന്നു പേരെക്കൂടി കിട്ടി. അഞ്ചു നാവികന്മാർ ഒരു മുറിയിൽ പകിടകളി തുടങ്ങിയാൽ തീവണ്ടിയിലുള്ള മുഴുവൻ നാവികന്മാരും അവിടെയെത്തുമെന്നതു തീർച്ചയാണു്. അതുതന്നെയാണുണ്ടായതും. തിക്കോലായ് ഷുക്കോവു്, സെറിബ്രിയാക്കോവു്, കോതോവാലോവു്, പിന്നെ നിക്കുലിൻ എണ്ണിയില്ല. ഓരോ സ്റ്റേഷനിലെത്തുമ്പോഴും ഒരു വട്ടത്തൊപ്പി വാതിക്കൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും.

“ഇവിടെയാണോ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടർ?”

“ഇവിടെത്തന്നെ. വന്നു് നങ്കൂരമിട്ടുകൊള്ളൂ.” മറുപടിയും

അങ്ങിനെ ഓരോന്നായി നങ്കൂരമിട്ടു് മുറിയുടെ പകുതിയും നിറഞ്ഞു. നിക്കുലിൻ സന്തോഷത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞു;

“ചങ്ങാതികളെ ഒരു കപ്പൽ നടത്താൻ മാത്രമുണ്ടു് നാം”

“തീർച്ചയായും” ഫോമിച്ചോവു് സമ്മതിച്ചു. “ഇരുപത്തിനാലെണ്ണം. അതു് ഒരു സംഘം മുഴുവനുമായി.”

“ഇല്ല” ക്ലെവ്ററ്സോവു് എതിർത്തു. “അതുപോരാ, ഇരുപത്തഞ്ചു വേണം. നമ്മളൊന്നു കുറവാണു്.”

ക്ലെവ്ററ്സോവിന്റെ അഭിപ്രായത്തിനു് മറുപടിയെന്നപോലെ വാതിൽ തുറന്നു് ഒരാൾ പ്രവേശിച്ചു.—ഇരുപത്തഞ്ചാമത്തെ നാവികൻ.

“ആഹാ,” അവരെയൊക്കെ നോക്കിക്കൊണ്ടയാൾ പറഞ്ഞു. “തേടിയ വള്ളി കാലിൽ ചുററി. നമ്മുടെ കൂട്ടക്കാർ ആരോ ഇവിടെയുണ്ടെന്നു് എനിക്കൊരു തോന്നലുണ്ടായി.”

അയാൾക്കു് ഏകദേശം അമ്പതുവയസ്സുണ്ടായിരുന്നു. തലമുടി കുറേശ്ശെ നരച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. മീശയും താടിയും വെള്ളിക്കമ്പികൾ തന്നെ. പ്രായത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടായിരിക്കും അയാൾ യാത്രയ്ക്കുവേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളോടെയാണു് വന്നതു്. കൈയിൽ ഒരു നല്ല പെട്ടി, ഒരു വലിയ കേത്തൽ, പുറത്തു് നന്നായി അടുക്കിയ ഒരു ചാക്കസഞ്ചി.

“ഊഫ്” കോനോവാലോവിന്റെ അടുത്തു് ഇരുപ്പുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അയാൾ പറഞ്ഞു. “തീപോലത്തെ ചൂടു്. എങ്ങിനെ കുട്ടികളേ?”

“എങ്ങിനെ അമ്മാവാ” നിക്കുലിന്റെ മറുപടി ഉടനടിയുണ്ടായി. ആ പേരു് അയാൾക്കു് സ്ഥിരമായി.

അമ്മാവൻ പാത്രം തുറന്നു നോക്കി. അതു തിളയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

“ശരി എല്ലാം ശരി. ഇറങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഞാൻ ചായ ഉണ്ടാക്കി. തിളയ്ക്കട്ടെയെന്നു വച്ചു. അങ്ങിനെയായാൽ വണ്ടിയിൽ കയറുന്ന ഉടനെ ഒരു കോപ്പ കുടിക്കാമല്ലോ. ഹേയ് കുട്ടികളേ, എല്ലാവരും കോപ്പ കാണിക്കു്.”

എല്ലാവർക്കും ചായ പകർന്നു കഴിഞ്ഞു് അമ്മാവൻ സഞ്ചി അഴിച്ചു് ഒരു പൊതി പഞ്ചസാരയെടുത്തു. ആദ്യം തനിക്കു മാത്രം അതിൽ നിന്നെടുത്തു. പക്ഷേ എങ്ങിനെയാ ഈ ഇരിക്കുന്നതെല്ലാം തന്റെ കൂട്ടരല്ലേ. അല്പസമയം അമ്മാവൻ മടിച്ചു നിന്നു. അവരുടെ മുഖത്തു നോക്കി. കൂട്ടരോടുള്ള സ്നേഹം മിതവ്യയത്തെ ജയിച്ചു. ഒന്നു മുരങ്ങിക്കൊണ്ടു് അയാൾ ആ പൊതി മുഴുവൻ അഴിച്ചു് എല്ലാവർക്കും പഞ്ചസാര കൊടുത്തു.

ആരും അമ്മാവന്റെ പിറകിലാകാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ഓരോരുത്തരും സഞ്ചികളും പൊതികളുമഴിച്ചു. ഇറച്ചി ബിസ്കററു് അങ്ങിനെ ഓരോന്നും എടുത്തു. നിക്കുലിൻ ഒന്നാന്തരം സിഗററു് ഇരുപത്തഞ്ചെണ്ണം ഒരു പാത്രത്തിലിട്ടു. ആർക്കും ഇല്ലാതെ വന്നില്ല.

അങ്ങിനെ അവർ യാത്രചെയ്തു. പൊതുസമ്മതപ്രകാരം നിക്കുലിനായിരുന്നു നായകൻ. അമ്മാവൻ കാര്യാന്വേഷണവും. അമ്മാവൻ ഒരു സപ്ലൈവിദഗ്ദ്ധനാണെന്നു് അവർ കണ്ടുപിടിച്ചു. എന്തു സാധനമായാലും അമ്മാവൻ മൊത്തപ്പടിയേ വാങ്ങുമാറുള്ളൂ. മത്സ്യമാണെങ്കിൽ പാത്രം മുഴുവനും, മുട്ടയാണെങ്കിൽ നൂറു് തികച്ചു് പഴമാണെങ്കിൽ കുട്ടപ്പടി, കുട്ടയോടുകൂടെ. ഖാർച്ചെങ്കോയും കോനോവാലോവും ചൂടുവെള്ളം കൊണ്ടുവരാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അവരായിരുന്നു നല്ല ഓട്ടക്കാർ.

വാസ്യാ ക്രൈലോമിനും ജോലിയുണ്ടായിരുന്നു. ററിക്കററു് മുഴുവനും അയാളെ ഏല്പിച്ചു. ചെക്കർ വരുമ്പോൾ അയാൾ എല്ലാടിക്കററും ഏൽപ്പിച്ചുകൊള്ളണം.

ഈ വാസ്യയെപ്പററി അല്പം പറയാതെ തരമില്ല. ഞൊടിയിടയിൽ ഒരു യുവതിയുമായി ലോഹ്യത്തിലാകുവാൻ അയാൾക്കുള്ള സാമർത്ഥ്യം അന്യാദൃശമാണു്. തീവണ്ടിനിൽക്കുന്ന ഉടനെ അയാൾ ചാടിയിറങ്ങും. മൂന്നുനിമിഷത്തിനുമുമ്പു് തീവണ്ടികാണാൻ വന്നിട്ടുള്ള നാടൻ പെൺകുട്ടികളുമായി അയാൾ സരസമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നതുകാണാം. അഞ്ചുനിമിഷത്തിനകം അയാൾ പോക്കററിൽനിന്നു് ബുക്കും പെൻസിലുമെടുത്തു് അവരുടെയൊക്കെമേൽവിലാസം കുറിച്ചെടുത്തുതുടങ്ങും. ഏഴുനിമിഷത്തിൽ മണിയടിക്കും. വണ്ടി നീങ്ങിത്തുടങ്ങും വാസ്യ ചവിട്ടുപടിയിൽനിന്നു കൊണ്ടു് വണ്ടി ദൂരത്തെത്തുന്നതുവരെ

എല്ലാവർക്കും ചിരിവന്നു. കു

തൊപ്പി വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കും

വിഷയവിവരം.

1. ഐവാൻ നിക്കുലിൻ-നോവൽ-ലിയോനിഡ് സോബ്ലോവ്യോവ്.
2. കുറിപ്പുകൾ.
3. ജീവാഹുതി-നാഗവള്ളിൽ ആർ. എസ്സ്. കുറുപ്പ് ബി. ഏ. എൽ. ററി.
4. ഇരുൾ നിറഞ്ഞ ബങ്കാൾ-അമൃതലാൽനാഗൻ.
5. സിനിമാ-ഭാരതമിലാപ്-ആനന്ദക്കുട്ടൻ.
6. ഇന്ത്യയുടെ മിച്ചക്കടം-എം. ഇ. മത്തായി.
7. ചിലപ്രശ്നങ്ങൾ-ഇ.എം എസ്.നമ്പൂതിരിപ്പാട്
8. ക്ഷമാപണം-വി. ലിവിംഗ്സ്റ്റൺലാർനാർഡ്.
9. തൊഴിലാളിലോകം.

പ്രസന്നകേരളം

പുസ്തകം 18 ലക്കം 5

ജൂൺ 2. 1946.

വില രണ്ടണ

സ്മൃതിയും ഫലിതക്കാരനുമായ ഷുക്കോവ് നിഷ്ക്കരുണം വാന്യയെ കളിയാക്കി ഒരു ദീർഘശ്വാസംവിട്ട് അനുകമ്പ അഭിനയിച്ചുകൊണ്ട് ഷുക്കോവ് പറഞ്ഞു.

“വാസ്യാ മോനേ എനിക്ക് നിന്നോട് വളരെ സഹതാപം തോന്നുന്നു. നിനക്ക് ഒരിക്കലും അസ്ഥിരതയിൽനിന്ന് രക്ഷയില്ല.”

“എടാ നായന്റെമോനേ നീ ഒരു കഴുതയാ.” ക്രൈലോവ് തിരിച്ചു. “അത് അങ്ങിനെയൊന്നുമല്ലെടാ.”

“പിന്നെ, എന്താ?”

“എനിക്ക് എഴുത്തുകിട്ടുന്നത് വലിയ ഇഷ്ടമാണ്.

എനിക്ക് ബന്ധുക്കളാരുമില്ല. ഞാൻ ഇവക്കൊക്കെ എഴുത്തയയ്ക്കും. അവർ മറുപടിയയയ്ക്കും. മനസ്സിലായോ”

ഷുനോവ് അങ്ങിനെവിടുമോ, “അടടാ നീഇവക്കൊക്കെ എഴുതാൻ തുടങ്ങിയാൽ അതിനൊരു പ്രത്യേക ആഫീസ് വേണമല്ലോ.”

അമ്മാവൻ ഇടപെട്ടു.

“ആ കുട്ടിയെ വെറുതെ വിടുകയില്ലേ. അല്ലേ, അവനച്ഛനുമമ്മയുമില്ല. അതു തലയിൽ കേറിയില്ലേ കുരങ്ങിനേപ്പോലെ നിന്ന് പല്ലിളിക്കുന്നു. അതൊന്നും കൂട്ടാക്കണ്ട വാസ്യാ. അവനോടുപോകാൻപറ.”

അമ്മാവൻ കുറച്ചുകൂടി കടത്തിപ്പറഞ്ഞു. അവിടെ ആ കാര്യം അവസാനിച്ചു. കപ്പൽക്കാരുടെയിടയിൽ തന്നിൽമൂത്തവരോടെതിരു പറയുക പതിവില്ല.

ആ നാവികന്മാർക്ക് അമ്മാവനെ വലിയ ബഹുമാനമായിരുന്നു. എങ്ങിനെയാ ബഹുമാനമുണ്ടാകാതിരിക്കുക. മുപ്പതുവർഷം മുമ്പ് ടബെറുസ്ക്കോയിയുടെ കപ്പൽ സമൂഹത്തിൽ ടോർപ്പിഡോ കപ്പലിൽ അയാൾ ജോലി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തുർക്കിയുടെതിരത്തുപോയി “മെസജിസി” “ബ്രെസ്സാ” എന്നീ കപ്പലുകളെ വെടിവച്ചിട്ടുണ്ട്. നോവോറോസിസ്ക്ക് ഉൾക്കടലിൽ കരിങ്കടൽ നാവികസൈന്യത്തിനുപററിയ ദുരന്തവും അയാൾ കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടതാണ്. തന്റെഅച്ഛൻ കപ്പൽക്കാരനായിരുന്നെന്നു മുത്തച്ഛൻ സെബിസ്റ്റപ്പോൾ നിരോധത്തിൽ “ജോർജ്ജ് കുരിശ്” സമ്പാദിച്ചെന്നും അമ്മാവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു.

“മുത്തച്ഛൻ ക്രൈമിയൻയുദ്ധം കഴിഞ്ഞ് നെഞ്ചത്ത് മുദ്രയും ഡിസ്ച്ചാർജ്ജും കൈയിൽ നൂറു റൂബിളുമായി തിരിച്ചുവന്നു ഒരിടത്തും പോകാനില്ലായിരുന്നു. മുത്തച്ഛൻ ഒരു അനാഥകുട്ടിയായിരുന്നു. മുത്തച്ഛൻ വെള്ളംകുടിക്കാൻ ഒരു കിണററിനരികെ നിന്നു. തൊട്ടിയുമായി അവിടെ ഒരു പെണ്ണു നിന്നിരുന്നു. കണ്ടാൽ തരക്കേടില്ല. അവളോടു മുത്തച്ഛൻ കുടിക്കാൻ ചോദിച്ചു. അങ്ങനെ ഒന്നിൽ നിന്നു മറെറാന്നായി അവളുടെ ഭർത്താവെവിടെപ്പോയെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ യുദ്ധത്തിനു പോയെന്നു പറഞ്ഞു. അയാൾ തിരിച്ചു വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. മുത്തച്ഛൻ ചോദിച്ചു. തന്നത്താൻ കൃഷിനടത്തുന്നത് വലിയ ഭാരമില്ല. പോരെങ്കിൽ ഒരു രസവുമില്ല. അവരപ്പൊഴെയ്ക്കും കരഞ്ഞുതുടങ്ങി. അതൊന്നും പറയല്ലേ. രാത്രി മുഴുവനും ഞാൻ കരയുകയാണ്. ഒരു പോളകണ്ണടയ്ക്കാറില്ല. “മുത്തച്ഛൻ പറഞ്ഞു.” ഇതുകേട്ടോ ഞാൻ വീടില്ലാത്ത ഒരുത്തനാണ്. കൃഷിയാണെങ്കിൽമററാരെയുംപോലെ ഞാനും. പിന്നെ മറേറതെങ്കിലുമാണെങ്കിൽഞാൻ ബഹുസമർത്ഥനാണെന്ന് നിനക്ക് കണ്ടറിയാം. എന്റെ കൈയിൽ കുറച്ചുപണവുമുണ്ട് നൂറ് റൂബിൾ. രണ്ടുപശുവിനെയും ഒരു കുതിരയെയും വാങ്ങാൻ തികയും. എന്നെക്കൂടെ കൊണ്ടുപൊയ്ക്കോളൂ. മുത്തച്ഛന്റെ മീശയും കണ്ണും നല്ലതലമുടിയും നെഞ്ചത്തെമുദ്രയും ഒക്കെ പിന്നെ പറയാനുണ്ടോ. ഏതു പെണ്ണിനാണ് ഇതൊക്കെ വേണ്ടെന്നുതോന്നുക. ചുരുക്കത്തിൽ അവർ ഒരുമിച്ചു താമസമായി. അവിടത്തെആളുകൾ മുത്തച്ഛനെ “വന്നുകൂടിയവൻ” എന്നുവിളിച്ചു. അതാണ്. എന്റെ പേര് “ഷാക്കോഷെവ്”.

തീവണ്ടി ഒരു സ്റ്റേഷൻ സമീപിച്ചു. ഇതാണ് അവസാനത്തെ സ്റ്റേഷൻ. എല്ലാ സാധാരണ വണ്ടികളും ഇവിടെ വരെയേ ഉള്ളൂ. പട്ടാളവണ്ടികൾ മാത്രം മുന്നോട്ടു പോകും. മുന്നണിയിലേക്ക് പോകേണ്ടവർ എങ്ങനെയെങ്കിലും അവിടെഎത്തിക്കൊള്ളണം.

അന്ധകാരത്തിലാണ്ടു കിടന്നിരുന്ന ആ തീവണ്ടിആപ്പീസ് ആശുപത്രിയിൽനിന്നും പ്രത്യേകജോലികളിൽ നിന്നും, അവധികഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചുവരുന്ന പട്ടാളക്കാരെക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരുന്നു. സമരരംഗത്തേയ്ക്കു പോകുന്ന ഓരോ തീവണ്ടിയിലേക്കും അവർ തള്ളിക്കയറി. എൻജിൻ വിസിലുകളും ചക്രങ്ങൾ പാളത്തിലുരയുന്ന ശബ്ദം, നൂറു നൂറു ചെരുപ്പുകളുടെ ശബ്ദം, കൂക്കുവിളിയും പ്രാക്കും എല്ലാംകൂടികുഴഞ്ഞ് അവശ്രുതിയിലുള്ള ഒരു മുഴക്കമായിരുന്നു ആ സ്റ്റേഷനിൽ. നിക്കുലിൻ ചുററും നോക്കി, തലകുലുക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു,

“ഇല്ല ചെങ്ങാതികളെ, ഈ തരത്തിലായാൽ നാം ഒരിടത്തും എത്തുകയില്ല. ഓരോരുത്തരായി വണ്ടികയറാൻ നോക്കിയാൽ ഒരു മൂന്നു ദിവസത്തേക്കു ഇവിടെ ഇരിക്കുകയേയുള്ളൂ. നാം ഒരു പട്ടാളസംഘമായി പ്രവർത്തിക്കണം. “ഫോളിൻ“

എല്ലാവരും നിരന്നു നിന്നു എണ്ണം തുടങ്ങി. “കേൾക്കൂ” കാര്യഗൗരവത്തോടുകൂടി നിക്കുലിൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി, “നാം ഒരു സംഘമാണ്, ഓർമ്മ വെച്ചുകൊള്ളൂ. നാം എല്ലാം ഒരു ആശുപത്രിയിൽ നിന്നും വരുന്നവരാണ്. ഞാനാണു നിങ്ങളുടെ കോർപോറൽ. ഇനി നമുക്ക് ട്രാൻസ്പോർട്ട്ആഫീസറുടെ അടുക്കൽ പോയി നമ്മെ ഉടൻ അയയ്ക്കാനാവശ്യപ്പെടാം.

ആ തന്ത്രം ഫലിച്ചു. നാവികയൂണിഫാറത്തിൽ ഇരുപത്തഞ്ചു ചെറുപ്പക്കാരെ കണ്ടപ്പോൾ ആയാൾ തർക്കിക്കുവാൻ തയാറായില്ല. “ഇവരെ ഉടൻ കയററി അയയ്ക്കണം”. അയാൾ കീഴുദ്യോഗസ്ഥനോടാജ്ഞാപിച്ചു.

തെക്കോട്ടുപോകുവാനുള്ള ഒരു സാമാനവണ്ടി തയാറായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒഴിഞ്ഞ പല വണ്ടികളും അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിലൊന്നിൽ നാവികന്മാർ സ്ഥലം പിടിച്ചു.

“ഞങ്ങൾ സാധാരണ ഈ വണ്ടിയിൽ ആരെയും കയററാറില്ല.” ആഫീസറുടെ കീഴുദ്യോഗസ്ഥൻ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി, പക്ഷെ നിങ്ങൾ ഒരു സംഘമായതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അനുവദിച്ചുവെന്നുമാത്രം. പിന്നെ വഴിക്ക് നിങ്ങൾക്ക് തീവണ്ടി രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാം. നിങ്ങൾക്ക് ആയുധങ്ങളൊന്നുമില്ലല്ലോ എന്നുമാത്രമാണ് എന്റെ സങ്കടം.”

അതു സാരമില്ല വേണ്ടിവന്നാൽ ഞങ്ങൾ ഈ വെറും കൈകൊണ്ട് യുദ്ധം ചെയ്യും. നിക്കുലിൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ വാക്കുകൾ എത്രമാത്രം പ്രവചനപരമായിരുന്നെന്ന് ചിന്തിച്ചിരിക്കാൻ ഇടയില്ല.

(തുടരും)

കുറിപ്പുകൾ

സിംലാപരാജയം

സിംലാ സമ്മേളനം (നമ്പർ രണ്ട്) ഒരു തികഞ്ഞ പരാജയമായിരുന്നു. പക്ഷെ നമ്മുടെ ദേശീയ പത്രങ്ങൾ അതിന്റെ വിവരങ്ങൾ നൽകുന്ന രീതിയും അവയ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന തലക്കെട്ടുകളും കണ്ടാൽ അതൊരു വൻപിച്ച വിജയമായിരുന്നെന്നു തോന്നും. അതിന്റെ പരാജയത്തെ മറയ്ക്കുന്നതിൽ സാമ്രാജ്യത്വവും തൽപരരാണ്. സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ സ്വാർത്ഥ താൽപര്യത്തിനതാവശ്യമാണ്. ലോകജനതയുടെ മുൻപിൽ മര്യാദരാമന്മാരായി തെളിയുവാൻ അവരെ അതു സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നിലയാണ് ആപൽക്കരം. നിരർത്ഥമായ കുതർക്കങ്ങളുമായി മുസ്ലീം ലീഗു വിജയത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥമാണ് പക്ഷെ അതു മാത്രമായിരുന്നെങ്കിൽ സിംലാ പരാജയം വിജയമായി വേഷമണിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടാകയില്ല. ലീഗിനോടു ഒരു ഒത്തു തീർപ്പിനുള്ള മനസ്ഥിതി ഇന്നും കോൺഗ്രസ്സ് നേതൃത്വത്തിനു ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് യഥാർത്ഥം അതുകൊണ്ട് ലീഗുമായിട്ടുള്ള മൽസരത്തിൽ ബ്രിട്ടന്റെ കൂട്ടുപിടിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ബ്രിട്ടന്റെ കൂട്ടു പിടിക്കുക എന്നു വച്ചാൽ ഇന്നത്തെ ആലോചനകളിൽ ബ്രിട്ടീഷ് നിർദ്ദേശങ്ങളെ അംഗീകരിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു വരികയാണെന്നർത്ഥം. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് കോൺഗ്രസ്സിനേയും ലീഗിനേയും തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട നൂതന പദ്ധതി എന്ന വ്യാജേന കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള കൂപ്പലണ്ട് പദ്ധതിയെ, അനാശാസ്യമെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെ കോൺഗ്രസ്സ് അംഗീകരിക്കുന്നതും. സാധാരണജനങ്ങൾക്ക് ഇന്നത്തെ പദ്ധതിയെപ്പററി ഒരു തെററിദ്ധാരണയുണ്ട്. കേന്ദ്രമന്ത്രിസഭ നിയമപ്രകാരം നിയമസഭയിൽനിന്നു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ഒന്നല്ല. പഴയ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കൌൺസിൽ പുതുക്കുകമാത്രമാണെന്നു കഥ ഓർമ്മിക്കാത്തതാണ് അതു്. ഇതുപോലും വകവയ്ക്കാതെയാണ് പദ്ധതിയെ സ്വാഗതംചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുള്ള അപകടമെന്താണെന്നും ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. ലീഗിന്റെ വാദഗതി ധാർമ്മികമായി തെററായിരുന്നാലും ശരിയായിരുന്നാലും ഇന്നു മുസ്ലീം ജനതയുടെ ഒരു വമ്പിച്ച ഭൂരിപക്ഷം ആ വാദത്തിന്റെ പിന്നിലുണ്ട്. അവരെ അവഗണിച്ച് നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു ഭരണം വളരെ ദുർബലമായിരിക്കും. മന്ത്രിസഭയെ സംശയദൃഷ്ട്യാ വീക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ജനതയിൽനിന്നു അതിഗൗരവാവഹമായ ദേശീയ പദ്ധതികളിൽ സഹകരണം ലഭിക്കുമെന്നാശിച്ചുകൂടാ. ചിലപ്പോൾ അതു് പരോക്ഷമായ ഒരു ആഭ്യന്തരസമരത്തിലേക്കുതന്നെ നാടിനെനയിച്ചേക്കാം. അങ്ങിനെവന്നാൽ ബ്രിട്ടന്റെ സന്മനസ്സിന്മേൽമാത്രം ആശ്രയിച്ചുനില്ക്കുന്ന മന്ത്രിസഭയെ കെട്ടുകെട്ടിക്കാൻ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന് വലിയ വിഷമമുണ്ടാകയില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ യഥാർത്ഥമായി അധികാരകൈമാററമില്ലാത്ത ഒരു പരിഷ്ക്കാരമാണ് ഉണ്ടാകാൻപോ

(ശേഷം 12-ാംപേജിൽ)

നെടുനിലാവിന്റെ വൻചതിമൂലം തേന്മാവിലെ പൂക്കളെല്ലാം അകാലമരണത്തിനിരയായിപ്പോയി. പടുവേനലിന്റെ കെടുതിയിൽപ്പെട്ട് അയിലത്തുണ്ടായിരുന്ന ചെടികളിലെ പൂക്കൾ വാടിക്കരിഞ്ഞു. കൂടിനുചുററുമായി ഒന്നുരണ്ടുമൈൽ വൃത്തത്തിലുള്ള പ്രദേശത്തെങ്ങും ഒരൊററ പുഷ്പംപോലുമില്ല. കൂട്ടിനുള്ളിൽ ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള തേൻ നന്നേ കുറവും. ഭയങ്കരമായ ഒരു ക്ഷാമത്തിന്റെ പടിവാതുക്കലാണ് ഞങ്ങൾ നിൽക്കുന്നതെന്ന് ആ തേനീച്ചകൾക്കു മനസ്സിലായി.

അവർ ആഹാരം നന്നേ കുറച്ചു. വേലക്കാരികൾ കൂട്ടിനുള്ളിൽ ശേഖരിച്ചു വച്ചിട്ടുള്ള തേനിൽനിന്ന് ഒരുതുള്ളിപോലും കുടിച്ചിരുന്നില്ല. അതെല്ലാം വംശത്തിന്റെ മാതാവായ വംശവർദ്ധിനിയായ റാണിയ്ക്കു മാത്രമുള്ളതാണ്. മാതാവിനുള്ള സ്ഥാനം! മാതൃത്വത്തിന്റെ മാന്യത!

'മടിയന്മാരാ'യ ആണുങ്ങളെ എല്ലാം 'വേലക്കാരി'കൾ അടിച്ചു പുറത്താക്കി. അവർ ആദ്യം വിസമ്മതിച്ചുവെങ്കിലും കൂർത്തു മൂർത്ത കൊമ്പുകൾകൊണ്ടുള്ള കുത്തുകളേററപ്പോൾ അത്യുച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് കൂടിനു പുറത്തേക്കോടി. ശൂന്യതയിലേക്കെന്നപോലെ തുറിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ട് അവർ അവിടിരുന്നു, എങ്ങോട്ടാണു പോവുക പശിപോക്കുവാൻ? ചുററുപാടുമുള്ള വൃക്ഷലതാദികൾ നിറയെ പൂക്കൾ ചൂടിനിന്നിരുന്നപ്പോൾപോലും അവർക്കു ബഹുമടിയായിരുന്നു. അത്രടം പറന്നുപോയി തേൻ കുടിക്കുവാൻ! അന്നും അവർ കൂട്ടിനുള്ളിൽ വേലക്കാരികളുടെ അവിശ്രാന്തമായ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി നിറഞ്ഞു തുളുമ്പിനിന്നിരുന്ന കൊച്ചറകളിലെ തേൻ കുടിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇന്ന്. കണ്ണെത്താവുന്നത്ര ദൂരത്തിലെങ്ങും ഒരൊററ പൂവുപോലുമില്ലാഞ്ഞപ്പോൾ അവരെങ്ങോട്ടാണു പോവുക?

അന്യരുടെ അതികഠിനമായ പ്രയത്നഫലം ചൂഷണം ചെയ്ത് അലസമായി കാലംകഴിച്ചുപോന്ന ആ ആണ്മടിയന്മാർ കൂടിന്റെ മുമ്പിലായി കുത്തിയിരുന്നു കരഞ്ഞു.

അപ്പോഴുംഉടലെടുത്ത പ്രയത്നമായ വേലക്കാരികൾ മധുതേടി അതിരാവിലെമുതൽ അസ്തമനംവരെ അലഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ ജീവിതം വിരാമമില്ലാത്ത വേലയാണ്. ലൈംഗികമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുപോലും ഒരു നിമിഷം ചിലവഴിക്കേണ്ട ആവശ്യം അവർക്കില്ല. അവർ ജനിക്കുന്നതും ജീവിക്കുന്നതും മരിക്കുന്നതും വർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ്. സ്വാർത്ഥപരമായ യാതൊന്നും അവർക്കില്ല. എല്ലാം വർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടി, വംശത്തിനുവേണ്ടി വംശവർദ്ധിനിയായ റാണിക്കുവേണ്ടി.

നാഗവള്ളിൽ ആർ. എസ്സ്. കുറുപ്പ്

ജീവാഹുതി

ആ കൂട് ഒരു മാതൃകാരാഷ്ട്രമാണ്. അവിടെ ഭരണകർത്താക്കളും ഭരണീയരും ഒന്നാണ്. നിയമപരിപാലകരും നിയമമനുഷ്ഠിക്കുന്നവരും ഒന്നാണ്. അവിടെ ആർക്കും ആരുടെമേലും മെക്കിട്ടുകയറാറില്ല. കയറേണ്ട കാര്യമില്ല. സകലരും അവരവരുടെ കർത്തവ്യങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു.

അതിനുള്ളിൽ സകലരും തൊഴിലാളികളാണ്. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നിലനില്പിനുവേണ്ടി പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി അവിശ്രാന്തം പരിശ്രമിക്കുന്ന തൊഴിലാളികളും കൊച്ചറകൾ പണിയുന്ന തച്ചുശാസ്ത്രിയും അതു മോടിപിടിപ്പിക്കുന്ന കലാകാരനും പുഴുക്കൾക്കുംമററും ആഹാരാദികൾ നൽകി ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന ആയമാരും റാണിയെ അകമ്പടി സേവിക്കുന്ന ചേടികളും ദാസികളും കൂടിനു കാവൽനിൽക്കുന്ന പടയാളികളും കൂടിനകം വൃത്തിയാക്കുന്ന തോട്ടികളും ഒക്കെയുണ്ടവിടെ. അവർ തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസങ്ങളോ വലിപ്പച്ചെറുപ്പമോ ഇല്ല. എല്ലാം തൊഴിലാളികൾ എല്ലാതൊഴിലുകളും ഒരുപോലെ പ്രാധാന്യമേറിയതു്; ഒരുപോലെ ബഹുമാന്യം. തൊഴിൽ മാന്യത അവിടെ അംഗീകൃത തത്വമാണ്.

സ്ത്രീയ്ക്കു അവളർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനം അവിടെ വകവെച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. കൂട്ടിലെ ഏററവും ബഹുമാന്യ ജീവി റാണിയാണ്—അതായതു് ഏക സ്ത്രീ! അവളില്ലെങ്കിൽ വംശം അവസാനിച്ചുപോകും. വംശവർദ്ധിനിയെന്ന നിലയിൽ അവളെ മാനിക്കപ്പെടുന്നു. അവൾ ആ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ മാതാവാണ്.

അവൾക്കും ചിറകുമുളക്കാത്ത സന്താനങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയാണ് ആ കൂടിനുള്ളിൽ പ്രധാനമായി ആഹാരം സംഭരിച്ചുവെയ്ക്കുന്നതു്. ചിറകു മുളച്ചവരെല്ലാം പറക്കപ്പററിയവരെല്ലാം പ്രായപൂർത്തിയായവരെല്ലാം കൂടിനു വെളിയിലുള്ള വിശാലമായ വിശ്വത്തിൽ പോയി ആഹാരം തേടിക്കൊള്ളണം. സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾക്കു മാത്രം പോരാ കൂട്ടിനുള്ളിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നമാതാവിനും പിഞ്ചുപൈതങ്ങൾക്കുംകൂടി.

അക്ഷീണമായ പ്രയത്നത്തിന്മേൽ പടുത്ത് പരസ്പരാശ്രയത്തിൽ കഴിയുന്ന ഒരു തൊഴിലാളിരാഷ്ട്രം യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിസമത്വത്തിന്റെ സജീവമാതൃക!

അങ്ങനെയുള്ള ആ കൊച്ചുരാഷ്ട്രത്തെയാണ് ലോകത്തിലെ ഏററവും വലിയ ദുരിതം ദൂരെനിന്നും കണ്ണുരുട്ടിയതു്! ഭക്ഷണക്ഷാമം!! ആ അഞ്ചക്ഷരത്തിനു മുമ്പിൽ ചൂളിപ്പോകാത്തവരാരുണ്ട്.

മഹാരാഷ്ട്രങ്ങളെപ്പോലും ഉടനീളം ഞെട്ടിക്കുന്ന ആ മഹാപ്രശ്നത്തിനു മുമ്പിൽ ആ കൊച്ചുജീവികളും അമ്പരന്നുപോയി. അവർ ആ വിപത്തിനെ തടയുവാൻ കഴിയുന്നതുകരുതലുകൾ ചെയ്തു.

അന്നും അതിരാവിലെ പതിവുപോലെ ആ 'വേലക്കാരി'കൾ ആഹാരംതേടി പുറപ്പെട്ടു. കൂട്ടിനു വാതുക്കലായി കേവലം നിസ്സഹായരായി കുത്തിയിരിക്കുന്ന മടിയന്മാരെ തള്ളിമാററിയിട്ട് അവർ നാലുദിക്കിലേക്കും പറന്നു. കർമ്മവിമുഖരായ ആ മടിയന്മാർ അതു കണ്ടിട്ടും ഇരുന്നിടത്തുനിന്നും ഇളകിയില്ല. മററുള്ളവരുടെ പ്രയത്നഫലം അലസമായിരുന്നനുഭവിക്കുവാൻ മാത്രം ശീലിച്ചിട്ടുള്ള അവരുണ്ടോ വേലചെയ്തു. വയറു നിറയ്ക്കുവാൻസന്നദ്ധരാവുക!

വേലക്കാരികൾ പൂക്കൾതേടി പലവഴിക്കായി തിരിഞ്ഞു. സകലർക്കും ഉദ്ദേശമൊന്നേയുള്ളു എവിടുന്നെങ്കിലും തേൻ ശേഖരിച്ച് ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന തേനറകൾ നിറയ്ക്കണം.

ആക്കൂട്ടത്തിൽ പറക്ക പററിയിട്ട് അധികദിവസമായിട്ടില്ലാത്ത ഒരുവൾ നേരെ തെക്കോട്ടുപറന്നു. എരിപൊരി കൊള്ളിക്കുന്ന വെയിലത്ത് മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന വെൺമണൽ മൈതാനങ്ങളുടെ മുകളിൽകൂടി അവൾ വളരെദൂരം പറന്നിട്ടും പുഷ്പങ്ങൾ ചൂടിയ ഒരൊററ വൃക്ഷമോ ലതയോ കണ്ടില്ല. നിരാശയ്ക്കടിപ്പെട്ട് പിന്മാറാതെ നിറഞ്ഞ ശുഭാപ്തിവിശ്വാസത്തോടെ അവൾ വീണ്ടും മുന്നോട്ടുപറന്നു.

പെട്ടെന്ന് ചൂടുള്ള ഒരു കാററ് തെക്കുനിന്നും വീശി. ആ കാററിന് മാമ്പൂവിന്റെ നേരിയ മണമുണ്ടെന്ന് ആ വേലക്കാരിയുടെ അതീവശക്തമായ ഘ്രാണേന്ദ്രിയം കണ്ടുപിടിച്ചതോടെ അവൾ വർദ്ധിച്ച ഉന്മേഷത്തോടെ അതിവേഗം കാററു പുറപ്പെട്ട ദിക്കിലേക്കു പറന്നു. ഒന്നു രണ്ടു മണലാരണ്യങ്ങളെ പിന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നാലുപാടും വേലികെട്ടിയടച്ച ഒരു മാന്തോപ്പ് കണ്ടതോടെ ആ വേലക്കാരിയുടെ അകം കുളുത്തു.

ആ മാന്തോപ്പിൽ ലോഭംകൂടാതെ പൂ ചൂടിനാലഞ്ചുമാവുകളുണ്ട്. പടുവേനലിനേയും വെണ്ണിലാവിനേയും ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടെന്നപോലെ അവ അഹങ്കാരപൂർവം തലയുയർത്തിപ്പിടിച്ചങ്ങനെ നില്ക്കുകയാണ്.

ആനന്ദം അലതല്ലുന്ന ഒരു മൂളലോടെ ആ വേലക്കാരി ആ പൂക്കളെ സമീപിച്ചു. ക്ഷീണിച്ചു വശായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന അവൾ അവയിലെ മധുരമായ മധുവുണ്ടു നവജീവൻ കൈക്കൊണ്ടു. നാലഞ്ചുദിവസങ്ങളായി അവൾ ശരിയായി ആഹാരം കഴിച്ചിട്ട്.

അനന്തരം അവൾ ആകാവുന്നത്ര തേനും ശേഖരിച്ച് കൂട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു. അവളുടെ ആനന്ദത്തിന് അതിരില്ലായിരുന്നു. കൂട്ടിൽചെന്ന് കൂട്ടുകാരികളുമായി മടങ്ങിയെത്തി അന്തിയാകും മുമ്പ് ആ പുഷ്പങ്ങളുടെ സുമധുര രസം കഴിയുന്നത്ര കൂട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോകണമെന്ന ഏകവിചാരത്തോടൊത്തു അവൾ അതിവേഗംപറന്നു.

സ്വർഗ്ഗത്തെ വലയം ചെയ്തുനിന്നിരുന്ന ആ മഹാവിപത്തിനെ ആട്ടിപ്പായിക്കുവാൻ കഴിയുമല്ലോ എന്നോർത്തപ്പോൾ അവൾ ആനന്ദംകൊണ്ട് മൂളിപ്പോയി.

* * *

“തമ്പ്രാ! ദേയൊരു കൂട്!”

“എവിടെ? എവിടെടാ?”

“ദേ ആ തേന്മാവിന്റെ തടിയിലുള്ള പൊത്തിൽ.”

“ഉള്ളതാടാ! ഉണ്ടോണ്ട് ആവൂ! ഒന്നെങ്കിലും കണ്ടുകിട്ടിയല്ലോ. സമാധാനമായി കാലത്തെ വെയിലുകൊണ്ടതു വെറുതെയാകുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു. പോട്ടെ ഒന്നെങ്കിൽ ഒന്ന്, പത്തുരൂപായെങ്കിലുമായി. നീ എളുപ്പം കേറിയിങ്ങെടുത്തോ.

ആ പാപ്പയ്യൻ അവനേക്കാൾ കറുത്ത തോർത്തുമുണ്ടു താറുപാച്ചിയിട്ട് തേന്മാവിന്മേൽ കയറുവാൻ സന്നദ്ധനായി. ആ തേനീച്ചവ്യാപാരി ഷർട്ടിന്റെ പോക്കററിൽനിന്നും ഒരു ബീഡിയെടുത്തു കൊളുത്തിവലിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.:—

“എടാ. ഇന്നാളത്തെപ്പോലെ റാണിയെ പറപ്പിച്ചു കളയരുതു് കേട്ടോ. കൊല്ലുകേമരുത്. ഇത്രനാളായി എന്റെകൂടെ നടന്നിട്ടും നീ ഈ വേല ശരിയ്ക്കു പഠിച്ചില്ലല്ലോടാ മരത്തലയാ!”

“ഇന്നാളി എന്നെ തോനെ കൊത്തീട്ടല്ലയോ എൻ റാണിയെ വിട്ടുകളഞ്ഞേ?” അവൻ പറഞ്ഞു.

“തേനീച്ചയുടെ നാലഞ്ചു കൊത്തു കൊള്ളാമ്മേലാന്നു നീ ആണോടാ ?”

“ഉള്ളതാ ഒരുകൊത്തുകൊണ്ടപ്പം എന്റെ കണ്ണിക്കൂടെ പൊന്നീച്ചയാപറന്നേ.”

“നേരംകളയാതെ കേറി ഈച്ചയെടുക്ക് സൂക്ഷിച്ചെടുത്തോണ്ടിറങ്ങണം ഈ കൊട്ടേലിട്ടാൽ മതി.”

“ഓ—”

അവൻ തേന്മാവിന്മേൽ തത്തിപ്പിടിച്ചു കയറിത്തുടങ്ങി

വിജയോന്മത്തനായ ഒരുവന്റെ ഭാവത്തോടെ കൂടിന്റെ നേർക്കു അത്തണഞ്ഞ ആ വേലക്കാരി അമ്പരന്നു നിന്നുപോയി; തേന്മാവിലെ ആ ഒഴിഞ്ഞ പോടു കണ്ടപ്പോൾ ഇടം തെററിയോയെന്നു സംശയിച്ച് അവൾ നാലുപാടും നോക്കി. ഇല്ലെന്നു ബോദ്ധ്യംവന്നപ്പോൾ പോടിനുള്ളിലേക്കു പറന്നുകയറി. ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞ ഗൃഹത്തി

ന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ പോലെ ആയിരത്തിൽ പരം അംഗങ്ങ

അതിനുള്ളിൽ ആ കൂടിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ അവൾ അത്യുച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചുപോയി. അവൾ ഭ്രാന്തിയെപ്പോലെ വെളിയിലേക്കു പിറന്നു. ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് ആ പൊത്തിനു ചുറ്റും വട്ടമിട്ടു പറന്നു. വീണ്ടും പൊത്തിനുള്ളിലേക്കു കയറി അവിടം മുഴുവൻ പരിശോധിച്ചു.

അതീവ നശീകരണശക്തിയുള്ള ഒരു ബോംബിനിരയായിത്തീർന്ന ഒരു ഗ്രാമംപോലെ അതിനകം ദയനീയമായിരുന്നു. നിരവധി തേനീച്ചകളുടെ മൃതശരീരങ്ങൾ അവിടെ കിടന്നിരുന്നു. ചിറകുമുളക്കാത്ത പുഴുക്കൾ ആ പൊത്തിനുള്ളിൽ കിടന്ന് അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുന്നു. തേൻ ശേഖരിച്ചു വെയ്ക്കുന്നതിനുള്ള കൊച്ചറകൾ തകർന്നു താറുമാറായി അവിടെങ്ങും ചിന്നിച്ചിതറി കിടക്കുന്നു.

ആ വേലക്കാരി വീണ്ടും പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു.

അവൾക്കതു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവളുടെ ഗൃഹം നശിച്ചെന്ന്. അവളുടെ വംശം പെട്ടെന്ന് അന്തർദ്ധാനം ചെയ്തുവെന്ന്.

അവിടത്തെ നിശബ്ദത അവളെ ശ്വാസംമുട്ടിച്ചു. നാലുനാഴിക മുമ്പ് സ്വസഹോദരങ്ങളുടെ മൂളലുകൾകൊണ്ട് മുഖരിതമായിരുന്ന ആ മരപ്പൊത്ത് ഏകാന്ത ഭീകരമായ ഒരു ശ്മശാനം പോലെ നിശബ്ദമായിക്കഴിഞ്ഞു. സജീവമായിരുന്ന ഗൃഹം കേവലം നിർജീവമായി

ളുള്ള ഒരു കുടുംബത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ അവൾ കേവലം അനാഥയായി!

അവൾ സാവധാനം ആ മരപ്പൊത്തിന്റെ വെളിയിലായി വന്നിരുന്നു. എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നറിയാതെ പ്രവൃത്തിശക്തിനശിച്ച ഒരു ജീവച്ഛവം പോലെ അവൾ അവിടെ കുത്തിയിരുന്നു. ഉടലെടുത്ത പ്രയത്നത്തിന്റെ ഉരുവമായ ആ വേലക്കാരി!

വെളുക്കുമ്പോൾമുതൽ വൈകുന്നതുവരെ വിരാമമില്ലാതെ വേലയെടുക്കുമ്പോഴും ക്ഷീണിക്കാത്ത അവളുടെ ഉടലും ഉയിരും ഒന്നുപോലെ തളർന്നതുപോലെ അവൾക്കു തോന്നി. ചിരകാലത്തെ അക്ഷീണപ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമായി പണിപ്പെട്ടുയർത്തിയ ജീവിതസൗധം ഒററയിടിയിൽ തകർന്നു താണ ഒരുവനെപ്പോലെ ആ കൊച്ചുജീവി തലയും താഴ്ത്തി നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നു.

പടിഞ്ഞാറുനിന്നും വരുന്ന മന്ദമാരുതൻ ആ ഹതഭാഗ്യയായ ജീവിയെ തലോടി ആശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. തേന്മാവ് ദലമർമ്മരങ്ങളിലൂടെ സാന്ത്വന വചസ്സുകളോതി. പക്ഷെ ദുസ്സഹദുഃഖാർത്തയായ ആ ജീവി അതൊന്നുമറിഞ്ഞില്ല.

അസ്തമനസൂര്യൻ പശ്ചിമചക്രവാളത്തിൽ ചെഞ്ചായം പൂശിയപ്പോഴും ആ തേനീച്ച അതേ നിലയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ക്രവിക്കൊണ്ടു കൂടണയുവാൻ പോകുന്ന പക്ഷികളുടെ ശബ്ദം കേട്ട് അതു തലയുയർത്തി അന്തരീക്ഷത്തിലേയ്ക്കു നോക്കി. കൂടപ്പിറപ്പുകളുടേയും കുഞ്ഞുങ്ങളുടേയും അരികത്തേക്കു പോകുന്ന ആ പക്ഷികളെ കണ്ടപ്പോൾ അതിന്റെ ദുഃഖം വർദ്ധിച്ചു. അതു വീണ്ടും ദീനമായി കരഞ്ഞു. എല്ലാ ജീവികളും അന്തിയ്ക്ക് അവരവരുടെ ഗൃഹങ്ങളിലേക്ക് പോവുകയാണ്. എല്ലാവർക്കും ചേക്കേറുവാൻ കൂടുകളുണ്ട്; അന്തിയുറങ്ങാൻ കൂട്ടുണ്ട്. താൻമാത്രം ഏകാകി; ഗൃഹശൂന്യ! ആ തേനീച്ച വീണ്ടും തലതാഴ്ത്തിയിരുന്നു.

പശ്ചിമചക്രവാളത്തിന്നപ്പുറത്തുള്ള സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു സൂര്യനും പോയി. ആ കാഴ്ച നോക്കിനിന്നു. ദിഗന്തങ്ങളുടെ മുഖം ആ നിർഭാഗ്യയായ തേനീച്ചയുടേതുപോലെ കറുത്തു. താരകപ്പൂക്കൾ ആകാശോദ്യാനത്തിൽ ആയിരക്കണക്കിനു വിടർന്നു. അവയിലെ തേൻ നുകരുവാനെന്നപോലെ മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ ഇരുൾ നിറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷത്തിലൂടെ പറന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കൂട്ടം കൂടപ്പിറപ്പുകളുമില്ലാതെയായിത്തീർന്ന ആ കൊച്ചുജീവി ആ മരപ്പൊത്തിന്റെ വെളിയിലായി ഇരുളിലേക്കു നോക്കിക്കൊണ്ട് കുത്തിയിരുന്നു.

ഒരുപക്ഷെ അതു എന്നെന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ കുടുംബജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കയായിരിക്കാം. പിറന്നനാൾതൊട്ട് ഒരുമിച്ചു കഴിച്ച കൂടപ്പിറപ്പുകളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കയായിരിക്കാം. അവരിപ്പോൾ എവിടെയോയുള്ള കൂട്ടിൽ ഒരുമിച്ചുചേർന്നു പററിപ്പിടിച്ചുറങ്ങുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കും. കൂടിന്റെ വാതുക്കലായി കാവൽക്കാരായ ഈച്ചകൾ അണിനിരന്നു കാണും. റാണിയുടെ അംഗരക്ഷകർ അവളെ മൂടിപ്പൊതിഞ്ഞ് മൂളിമൂളി ഉറങ്ങുകയായിരിക്കും. അവരെല്ലാം പതിവുപോലെ ഒരുമിച്ച് രാത്രി കഴിക്കുമ്പോൾ താൻമാത്രം ആരോരും അടുത്തില്ലാതെ തകർന്ന ഗൃഹത്തിനുമുമ്പിൽ മരിച്ച കൂടപ്പിറപ്പുകൾക്കു കാവലായെന്നോണം ഏകാകിയായി കുത്തിയിരിക്കുകയാണ്!

ആ ഭാഗ്യം കെട്ട ജീവി വീണ്ടും ഒരു ദീനരോദനം പുറപ്പെടുവിച്ചു.

ജീവരാശികളുടെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ കുന്നിപോലും കൂസാത്ത കാലം യാമങ്ങളാകുന്ന കാലടികൾ നാലഞ്ച് മുന്നോട്ടുവെച്ചു. പടിഞ്ഞാറുനിന്നും വീശിക്കൊണ്ടിരുന്ന കുളിർകാററ് ആകാശദേശത്തിൽ അങ്ങുമിങ്ങും ചിതറിക്കിടന്നിരുന്ന കാർമേഘങ്ങളെ തൂത്തുവാരി കിഴക്കേ മൂലയിൽ കൊണ്ടു കൂട്ടിയിട്ടിട്ട് നക്ഷത്രദീപങ്ങളെ കെടുത്തുവാനെന്നോണം ഉഗ്രമായി ഊതി. ആ ദീപങ്ങൾ കൊളുത്തിവെച്ച അദൃശ്യപുമാന് ആ കാററിന്റെ കുസൃതിത്തരത്തോടുള്ള പ്രതിഷേധസൂചകമായെന്നോണം ആകാശത്തിൽ ചില ഉഗ്രശബ്ദങ്ങൾ മുഴങ്ങി. നക്ഷത്രദീപങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി അണഞ്ഞതോടെ നാലുപാടും നിശ്ശേഷം ഇരുളായി. അല്പ്പ സമയത്തിനുള്ളിൽ മഴയും തുടങ്ങി.

എന്നിട്ടും ആ തേനീച്ച ഇരുന്നിടത്തുനിന്നും അനങ്ങിയില്ല. എങ്ങോട്ടനങ്ങുവാനാണ്? എന്തിനനങ്ങുവാനാണ്? ജീവിക്കുവാനുള്ള പ്രചോദനം നിശ്ശേഷം നശിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്ന ആ ജീവി അവിടെത്തന്നെയിരുന്നു.

മഴയുടെ ശക്തി വർദ്ധിച്ചു. കാററ് മഴത്തുള്ളികളെ നാലു ദിക്കിലേക്കും ശക്തിയായി ചിതറിച്ചു. ആ തേനീച്ച സർവ്വാംഗം നനഞ്ഞു. അതിന്റെ ചിറകുകൾ ദേഹത്തോട് ഒട്ടിപ്പിടിച്ചു. ആ നിലയിൽ സർവ്വാംഗം നനഞ്ഞൊലിച്ച് ആ നശിച്ച ഗൃഹത്തിന്റെ വാതുക്കലായി പററിപ്പിടിച്ചിരുന്ന് ആ ജീവി അതിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ കൂടിനുള്ളിലെ സുഖകരമായ ചൂടിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചുകാണും.

അകത്തേക്ക് അല്പ്പം മാറിയാൽ അതിനു ആ മഴയിൽനിന്നും രക്ഷപെടാം. കൂടിരുന്ന സ്ഥാനത്തേക്കു നീങ്ങിയാൽ സുരക്ഷിതമായി കഴിയാം. പക്ഷെ അതനങ്ങിയില്ല' ജീവിതത്തിലെ സകല ആശകളും നശിച്ചു നിരാശനേപ്പോലെ അതവിടെ ആ പെരുമഴയത്തു കുത്തിയിരുന്നു.

* * * *

വെളുക്കാറായപ്പോഴേക്കും മഴ ശമിച്ചു. പൂർവ്വദിക്കിൽ ഉദയസൂര്യൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടയുടൻ ഉലകമാസകലം ഉണർന്നു. തേന്മാവിന്റെ മുകളിലത്തെ കൊമ്പുകളിലെ കൂടുകളിൽനിന്നും ശബ്ദകോലാഹലങ്ങൾ മുഴങ്ങി. ജീവരാശികൾ ഒരു പുതിയ ദിനത്തിന്റെ കർത്തവ്യങ്ങളിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു. തലേദിവസം രാവിലെ സജീവമായി പ്രയത്നിച്ചിരുന്ന ആ തേനീച്ച ആ പൊത്തിന്റെ വാതുക്കലായി മരിച്ചു മരിച്ചുകിടന്നിരുന്നു.

കണ്ണുകുഴിഞ്ഞ്, കവിൾ ഒട്ടി, വിളത്ത് വിരൂപികളായിത്തീരുന്നതിനു മുമ്പ്, ഏക്കം (വലിവ്) ചുമ, ഛർദ്ദി, സ്വപ്നസ്ഖലനം, അഗ്നിമാന്ദ്യം മുതലായ മേൽപ്പറഞ്ഞ അവസ്ഥയിലേയ്ക്കുള്ള പ്രാരംഭലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ട ഉടൻതന്നെ വളരെക്കാലത്തെ പരീക്ഷണഫലമായി സിദ്ധൌഷധങ്ങളും രാസ്യങ്ങളും ചേർത്ത് തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട

കിരണ

വാങ്ങി ഉപയോഗിച്ചു രക്ഷനേടുക.

മനുഷ്യായുസ്സിന്റെ പ്രധാനഘട്ടമായ **യൌവ്വനത്തെ** നിലനിർത്തുവാൻ പററിയ അനുഭവസിദ്ധമായ ഉത്തമ ടോണിക്ക്.

സ്ത്രീകൾക്ക് **പ്രസവരക്ഷയ്ക്കായി** കൊടുക്കുന്ന പലവിധ മരുന്നുകളുടെ ഗുണത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ ഫലം ഈ സിദ്ധൌഷധം ചെയ്യുന്നു.

16ഔൺസു കുപ്പി 1ക്ക് 4 ക. പാക്കിങ്ങ് പോസ്റ്റേജ് വേറെ.

ആരോഗ്യദായനി വൈദ്യശാല

[കൽക്കത്തായിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെട്ടതു്.]

പ്രൊപ്രൈററർ:- കെ. കെ. കോരുണ്ണിവൈദ്യൻ.

P. O. പുല്ലേപ്പടി എറണാകുളം.

ബ്രാഞ്ചുകൾ:—1. പച്ചിളം. 2. ബ്രോഡ്വെ. 3. കോമ്പാറ. 4. പെരുമാന്തർ. 5. തൃപ്പൂണിത്തുറ. 6. ഇരിങ്ങാലക്കുട.

ആരുടെ രക്തം?

ജപ്പാന്റെ ഇൻഡ്യാ ആക്രമണം പശ്ചാത്തലമാക്കി എഴുതിയ മികച്ച രാഷ്ട്രീയനാടകം

ഗ്രന്ഥകർത്താ:-അലിസർദാർ ജാഫറി

വിവർത്തകൻ:-പി വി രാമവാരിയർ

ഈ നാടകം ബോംബെ നഗരത്തിൽ പതിനെട്ടു പ്രാവശ്യം അഭിനയിക്കയുണ്ടായി.

ജൂൺ 15-ാംനു-പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും

വില രൂപാ ഒന്നു മാത്രം

നിങ്ങളുടെ കോപ്പിക്ക് മുൻകൂട്ടി ഓർഡർ ചെയ്യുക.

ഡി സി കമ്പനി കോട്ടയം

അമൃതലാൽ നാഗർ

ഇരുൾനിറഞ്ഞ ബങ്കാൾ

(ശ്രീ അമൃതലാൽനാഗർ ഹിന്ദിസാഹിത്യത്തിലെ ഒരു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട പുരോഗാമിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലികയ്ക്കു ഒരു മാസ്മരശക്തിയുണ്ട്. സംഭവങ്ങളുടെ വൃത്താന്തം പത്രറിപ്പോർട്ടുകൾ രചിക്കുന്നതിലല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ കലാചാതുരി കളിയാടുന്നത്. പ്രത്യുത അവയെ കലയുടെ പൊൻചായത്തിൽ മുക്കി വായനക്കാർക്ക് സമർപ്പിക്കുകയാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല. ചിത്രീകരണത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള പാടവം ഈ കഥയിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. നാൽപ്പതുലക്ഷം ബങ്കാളികളെ കൊന്നൊടുക്കിയ ബങ്കാൾ ക്ഷാമത്തിന്റെ കരളലിയിക്കുന്ന ഒരു ചിത്രമാണു ശ്രീ അമൃതലാൽ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കുന്നത്.)

ഒരാൾ സെമിന്ദാർ അഞ്ചുസേർ കൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു ഭക്ഷണം ചോദിക്കാം എന്ന ആശയും കൊണ്ടാണു പാഞ്ചു അവിടെ പോയത്. പക്ഷെ സെമിന്ദാർ തന്റെ ഭാര്യയെയും കുട്ടികളെയും പഹാഡിലേക്കു പറഞ്ഞയച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. പട്ടിണികൊണ്ടു പരവശരായ ജനങ്ങളുടെ ആക്രമണങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. കള്ളന്മാർക്കു കള്ളന്മാരെ പേടി. പത്തമ്പതു വടികളും രണ്ടു തോക്കും എല്ലായ്പോഴും കരുതിവച്ചിരുന്നിട്ടുംകൂടി സെമിന്ദാർ ഉറക്കത്തിൽ സ്വപ്നം കണ്ടു ഞെട്ടുന്നു.

പാഞ്ചുവിനു പണ്ടുതന്നെ സെമിന്ദാരോടു പകയുണ്ടായിരുന്നു. സെമിന്ദാരുടെ അഹങ്കാരത്തെപ്പറ്റിയും തന്റെ നിസ്സഹായതയെപ്പറ്റിയും പാഞ്ചു ആലോചിച്ചു. ഇവരെ ഇത്ര അധികാരം വലുതാക്കിയതു നമ്മുടെ ബലഹീനതയാണ്. നമ്മുടെ നിസ്വാർത്ഥതയാണ് ഇവരെ ഇത്ര സ്വാർത്ഥലോലുപന്മാരാക്കിത്തീർത്തത്. നമ്മോടു എത്രയേറെ ആക്രമണങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ ഇവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു നമ്മുടെ സഹനശീലമാണ്. പരമ്പരയായി നമുക്കുള്ള ഈ സ്വഭാവം ഇവരെ കുറെ കൂടി ശക്തിമാന്മാരാക്കിത്തീർത്തു. ദുർമ്മേദസ്സുകൊണ്ടു തടിച്ചുകൊഴുത്തു അനങ്ങാൻ വയ്യാത്ത ഈ അഗ്നിമാന്ദ്യപീഡിതരെ കാണുമ്പോൾ വലിയ ബലവാന്മാരും ഒഴിഞ്ഞുമാറിപ്പോകുന്നു. എത്രയോ ബുദ്ധിമാന്മാർ [illegible] ഈ മൂഢന്മാരെ സ്തുതിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റുത്തരമില്ലെന്നു ധരിച്ചുവശായിരിക്കുന്നു. എണ്ണത്തിലാണെങ്കിൽ ഇവർ വളരെ കുറവാണ്. എങ്കിലുംകോടാനുകോടി ജനങ്ങളെ ചവുട്ടിത്താഴ്ത്തി മേൽക്കോയ്മ അധികാരം നടത്തുവാൻ അവർക്കു കഴിയുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങളുടെ ചിന്തതന്നെ അവർക്കില്ല. മറ്റുള്ളവരുടെ ആഹാരം ഇവർ ഭക്ഷിക്കുക, അവരുടെ വസ്ത്രം ഉടുക്കുക, അവരുടെ സുഖം സ്വയം അനുഭവിക്കുക എന്നിട്ട് അവരെ അടിമകളാക്കിത്തീർക്കുക, ഒരു ദയാളുവും ഒരു മോനായിയും ഗ്രാമത്തിലെ ഭക്ഷണം മുഴുവൻ തിന്നുതീർക്കുന്നു. ഗ്രാമത്തിനു വേണ്ട വസ്ത്രം മുഴുവൻ ഉടുക്കുകയും, ഞങ്ങളുടെ ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും എല്ലാം അവരുടെ സഞ്ചികളിൽ നോട്ടുകളായിട്ടും, വെള്ളിയായിട്ടും, സ്വർണ്ണമായിട്ടും; രത്നങ്ങളായിട്ടും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ രക്ഷയ്ക്കു വടിയുണ്ട്. തടിയുണ്ട്; തോക്കുണ്ട്; പോലീസുണ്ട്; നിയമങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കോ?

സെമിന്ദാരുടെ മന്ദിരം ഗ്രാമത്തിന്റെ അതിർത്തിയിലായിരുന്നു. പാഞ്ചു സാവധാനം മോഹനപുരിയിലേക്കു നടക്കുകയാണ്. കുടിലുകൾ- അവയെ കുടിലുകൾ എന്നു വിളിക്കുന്നതുതന്നെ കഷ്ടമാണ് — തട്ടോ തുലാങ്ങളോ ഒന്നുമില്ലാതെ കഴുക്കോലെല്ലാം പോയി, മേൽക്കൂര നശിച്ചു, പൊട്ടിപ്പൊളിഞ്ഞ ചുവരുകളോടുകൂടിയ ഗൃഹങ്ങൾ!

രണ്ടുകുട്ടികളുടെ ശരീരങ്ങൾ അവിടെ കിടന്നിരുന്നു. രാസുവിന്റെകുടിലാണ്. കുട്ടികളും ഒരുപക്ഷെ അയാളുടേതുതന്നെ ആയിരുന്നേക്കാം. പാഞ്ചുവിനു പോകുവാൻ മനസ്സുവന്നില്ല. അയാൾ കുട്ടികളുടെ അടുത്തുചെന്നു നോക്കി. മൃത്യുവും കുട്ടികളുമായി കളിയാടുകയായിരുന്നു. അവർ ലോകത്തിൽ അൽപകാലത്തെ അതിഥികൾ മാത്രമായിരുന്നു. രാസുവിന്റെ ഭാര്യ ആദ്യംതന്നെ ഓടിപ്പോയി രാസു കൊള്ളക്കാരുടെകൂടെ ചേർന്നു. വീടുവിട്ടു നാടും. അച്ഛനെയും അമ്മയെയും ഉപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ ഈ ദുർബ്ബലശരീരങ്ങൾമാത്രം ഏതോ കർത്തവ്യപൂർത്തീകരണത്തിനായി ദിവസങ്ങളും മണിക്കൂറുകളും എണ്ണിയെണ്ണിക്കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പാഞ്ചു മൃത്യുവിനെ അടുത്തുനിന്നു കാണുകയായിരുന്നു. വളരെ ശ്രദ്ധവച്ചുനോക്കി. ഈ ക്ഷാമകാലത്തു് അയാൾക്കും ഭാര്യയ്ക്കും ഒരുദിവസത്തേയ്ക്കു—പക്ഷെ ഇപ്പോൾ അയാളുടെകൈയിൽ അരിയുണ്ട്. അതോടുകൂടി തന്റെ വീട്ടുകാർ അയാളെ കാത്തിരിക്കുകയാണെന്നകാര്യം പാഞ്ചു സ്മരിച്ചു, മീനുവും, പരേശും, ചെറിയ കുട്ടികളായ ചുന്നിയും കനകവും; എല്ലാം പിരിഞ്ഞിരിക്കുകയായിരിക്കും. അയാൾ നേരെ വീട്ടിലേക്കു നടന്നു.

ഫജലുകാക്കാ ഒരു ടിൻ വിൽക്കുവാൻ കൊണ്ടുപോകുകയായിരുന്നു.

ആ മരത്തിന്റെചുവട്ടിൽ ഒരു കിഴവി കഷ്ടിച്ച് നഗ്നത മറയ്ക്കാൻമാത്രമുള്ള ഒരു ചെറിയ വസ്ത്രവും ധരിച്ച് രണ്ടു കൈകൊണ്ടും ഒരു മൺപാത്രം താങ്ങിപ്പിടിച്ച് അങ്ങിനെയിരിക്കയാണ്. പാഞ്ചു അവരെ നാരദർ എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. ദേവലോകത്തുനിന്നു ഈ ഗ്രാമത്തിലേക്കു അവർ എങ്ങിനെവന്നു? ഒരുദിവസം അവരും അങ്ങിനെ ഇരുന്നിരുന്നു മരിക്കും. രാസുവിന്റെ കുട്ടികൾ ഇപ്പോൾ മരിച്ചിരിക്കും. അവരെ ആരെങ്കിലും എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുമോ? അതോ അവിടെത്തന്നെ കിടക്കുമോ? മനുഷ്യശവങ്ങൾ ഇങ്ങനെകിടന്നു ചീയുകയോ എന്നു്? ഒരു ദിവസം അവന്റെ ശരീരവും ഈ തരത്തിൽ— — —

ഇല്ല. ഇല്ല. പാഞ്ചുവിനു പിന്നെ അങ്ങോട്ട് ആലോചിക്കാൻ ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. തനിക്കു അങ്ങിനെയൊരു ദുർവിധിസംഭവിക്കുന്നതു അയാൾക്കു ചിന്തനീയമല്ലായിരുന്നു. അയാൾക്കതിനെപറ്റിആലോചിക്കുന്നതുതന്നെ വെറുപ്പായിരുന്നു. പോയി ആ ശവങ്ങളെ മറവു ചെയ്യണമെന്ന് അയാൾക്ക് ഒരാഗ്രഹംജനിച്ചു.

പാഞ്ചു ആലോചിച്ചു. മടങ്ങിപ്പോയി ആ കുട്ടികളെ നോക്കിയാലോ. പക്ഷെ അയാൾക്കു വീട്ടിൽ പോകണം. കുട്ടികൾ വിശന്നിരിക്കും സ്വന്തം കുട്ടികളെ ഓർത്തപ്പോൾ രാസുവിന്റെ അനാഥശിശുക്കളെ അയാൾ മറന്നു; മുന്നോട്ടു നടന്നു. ഈശ്വരന്റെ വൈഭവം അസാധാരണമാണ്! ശിരോലിഖിതം മായ്ക്കാവുന്നതല്ല! പാഞ്ചു മുന്നോട്ടുതന്നെ നടക്കുകയാണ്.

ബേനിയുടെ കുടിലാണിത്. അയാൾ മുൻവശത്തുതന്നെ ഇരുന്നിരുന്നു. ബേനിയുടെ മുട്ടിന്മേൽ തലവച്ചുകൊണ്ട് അയാളുടെ ഭാര്യയും ഇരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ടു രണ്ടുമാസമേ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. നല്ല യൗവനം; നല്ല പ്രസരിപ്പ്; എന്നാൽ ഈ ക്ഷാമം! പാഞ്ചു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. ഇരുവരുടെയും യൗവനം വാർദ്ധക്യദശയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. തൊട്ടുതൊട്ടിരുന്നിട്ടും സ്ത്രീക്കു പുരുഷനെപ്പറ്റിയോ, പുരുഷനു സ്ത്രീയെപ്പറ്റിയോ ഓർമ്മയില്ല. പാഞ്ചു ചിന്തിച്ചു. നവദമ്പതികളുടെ മധുവിധു! അയാൾക്കു "മംഗള"ത്തിനെ ഓർമ്മവന്നു. അവളുടെ അഴകുള്ള കണ്ണുകളും കോമളമുഖവും, പുഞ്ചിരിയും, അയാളുടെ മുമ്പിൽ നൃത്തം ചെയ്യുന്നതായിതോന്നി. പക്ഷെ നാലുദിവസമായി ആ സാധു പട്ടിണിയാണ്.

പാഞ്ചുവിന്റെ കാലടികൾ ശീഘ്രമായി മുന്നോട്ടു നീങ്ങി.

അയാൾ "മോനാള"യുടെ പീടികയുടെ അടുത്തെത്തി. ദൈവം സ്വരൂപിച്ച എല്ലുംതോലുമല്ലാതെ, മാംസത്തിലെ ലേശംപോലുംശരീരത്തിലില്ലാത്ത അനവധി പട്ടിണിക്കാർ കൂട്ടംകൂടി ആടിആടി നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കുഴിഞ്ഞ കണ്ണിൽ പോയ മിഴികൾ തുറിച്ചുകൊണ്ട് അവർ ഒരുമണിഅരി അന്വേഷിക്കുകയാണ്. ഒരു മണി അരിയോ ഒരു പറുക്കു ചോറോ കിട്ടുവാൻ എത്രപേർ കൊതിക്കുന്നു? സ്ത്രീകളുടെ തലമുടി ഉണങ്ങിവരണ്ടു ചിന്നിച്ചിതറി കിടക്കുന്നു. ശരീരത്തിലെ എല്ലുകളെല്ലാം എണ്ണിയെടുക്കാം. കുട്ടികൾക്കു മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ഛായയേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മനുഷ്യരുടെ വാസസ്ഥലമാണോ ഈ നഗരം എന്നുപോലും സംശയിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. നേരം സന്ധ്യയോടടുത്തു. അസ്തമനകിരണങ്ങളിൽ ചാഞ്ചാടുന്ന ഈ ജീവികൾ—പാഞ്ചു വിചാരിക്കുവാൻതുടങ്ങി. ററാററാ, ബിർലാ, റോക്കഹെല്ലർ, ആരെങ്കിലും ഇപ്പോൾ വന്നിരുന്നെങ്കിൽ! ചോറു് അൽപ്പം തണുക്കുകയോ, സ്വാദ് അൽപ്പം കുറയുകയോ ചെയ്താൽ ഭൃത്യന്മാരെ ചാട്ടയ്ക്കടിക്കുന്ന ഇൻഡ്യൻ സിവിൽ സർവ്വീസുകാർ ആരെങ്കിലും ഇവിടെ വന്നാലോ? റാവുബഹദൂർമാരോ ഉന്നതോദ്യോഗസ്ഥന്മാരോ ഇവിടെ വന്നാൽ! അവർക്കാർക്കെങ്കിലും ഈ ജീവികൾ അവരെപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യജീവികളാണെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുമോ. ഇവർ പ്രേതവും പിശാചുമല്ല മനുഷ്യരാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണ്. അവരുടെ പ്രബലതയെ നിലനിറുത്തുന്ന ശ്വാസംതന്നെയാണോ ഇവരിലുമുള്ളത്. വിശക്കുന്നുവെന്നു തോന്നുമ്പോഴൊക്കെ ആഹാരം കൊണ്ടുവരുന്ന ഭൃത്യനെ അവർഅടിക്കുന്നു. ഇവരാണെങ്കിൽവിശപ്പിന്റെ അതിർത്തിയൊക്കെ കടന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പാഞ്ചു ഉത്സാഹത്തോടെയാണു നടക്കുന്നത്. അയാളുടെ കൈയിൽ അഞ്ചുസേർ അരിയുണ്ട്. അയാൾക്കിന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കാം. ഇതുവരെ അയാളും പട്ടിണിക്കാരിൽ ഒരുവനായിരുന്നു ഒരു മണി അരിക്കു വേണ്ടി അലയുന്ന മനുഷ്യപിശാചുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അയാളും തേടിനടന്നിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് അയാൾക്കു ആഹാരം കഴിക്കാം. അയാൾ പട്ടിണിക്കാരിൽ നിന്നു വേർ പിരിയുവാൻ പോകുകയാണ് പക്ഷെ തന്റെ സന്തോഷം നിസ്സാരമാണെന്നു പാഞ്ചുവിനു തോന്നി. അയാളുടെ ഹൃദയം പിന്നെയും പട്ടിണിക്കാരുടെ ഇടയിൽ തങ്ങിനിന്നു. അവരെപ്പറ്റിയുള്ള വിചാരം അയാളെ വേദനിപ്പിച്ചു. മറ്റന്നാൾ അയാളും കുടുംബവും മറ്റുള്ളവരെപോലെ

നിരാധാരരാകും. പക്ഷെ ഇപ്പോൾ അയാൾക്ക സന്തോഷിക്കാം. ഈ ആനന്ദത്തെ അനുഭവിക്കാൻ മാർഗമില്ലാതാക്കിതീർത്ത ദയാളനെയും കുടുംബത്തെയും പാഞ്ചു ശപിച്ചു. ഭക്ഷണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇന്നു അയാളും മേനായിയും ദയാളനും സമമാണ്. പിന്നെയെന്തുകൊണ്ടു ശപിച്ചു കൂടാ. എന്തുകൊണ്ടു തനിക്ക തന്റെ സ്വന്തം ചങ്ങാതിമാരുടെ കൂടെ ചേർന്നു കൂടാ?

പെട്ടെന്നു പാഞ്ചു ചിന്തയിൽ നിന്നും ഉണർന്നു. മേനായിയുടെ പീടികക്ക മുമ്പിൽ അഞ്ചാറു മനുഷ്യപിശാചുകൾ ഒരാളെ വളഞ്ഞു തിക്കിതിരക്കുകയും തട്ടിപ്പറിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ ബീഭത്സമായ മുറവിളി മയങ്ങിയ സന്ധ്യയുടെ നിശബ്ദതയെ പിച്ചിചീന്തി. വളയപ്പെട്ട ആ മനുഷ്യൻ തടുത്തു നിൽക്കാൻ കെല്പില്ലാതെ മുട്ടുകുത്തി നിലത്തു വീഴുന്നതും പാഞ്ചു കണ്ടു.

പാഞ്ചു വേഗം ഓടി അടുത്തെത്തി. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. അതു മുനീർ ബസ്സായിരുന്നു. ശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അയാൾ മരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു ഒരു പക്ഷെ ഹൃദ്രോഗം ആണെന്നു വരാം. മുനീറിന്റെ ശരീരത്തിനു ചുറ്റും അരി ചിതറി കിടന്നിരുന്നു. ആ അരി മണി പെറുക്കുവാനാണ് അവർ ഇങ്ങനെ ബഹളം കൂട്ടിയിരുന്നതു പക്ഷെ അവരുടെ മുമ്പിൽ ഒരു മനുഷ്യന്റെ-അതേ അവരുടെ ചങ്ങാതിയുടെ ശവം കിടന്നിരുന്നതു അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നതേ ഇല്ല. അവർ ഉൽസാഹമായി അരി ശേഖരിക്കുന്നതിൽ ബന്ധശ്രദ്ധരായിരുന്നു. അവർ ഒരിക്കൽ ശവത്തെ ഒന്നു നോക്കി. ഒരു പ്രാവശ്യം പാഞ്ചുവിനേയും. വീണ്ടും തങ്ങളുടെ ജോലിയിലേർപ്പെട്ടു. അവർ പരസ്പരം തട്ടിപറിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

“നിങ്ങൾ ഈ സാധുവിനെ കൊന്നു” പാഞ്ചു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ആ മനുഷ്യചെന്നായ്ക്കൾ തലപൊക്കി നോക്കി. ആ നോട്ടത്തിൽ കലഹത്തിനുള്ള ക്ഷണം അടങ്ങിയിരുന്നു. അവർ നെറ്റി ചുളിച്ചു. കുണ്ടിൽ പോയ കണ്ണുകൾ ഉരുട്ടി. “നീ എന്താണു പറയുന്നതു് ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ജോലി ചെയ്യുകയാണ്”. അതായിരുന്നു അവരുടെ ഉത്തരം. രണ്ടു മൂന്നു പേരുടെ കണ്ണുകൾ പാഞ്ചുവിന്റെ സഞ്ചിയിൽ പതിഞ്ഞു. പാഞ്ചു ഒന്നു വിറച്ചു. അയാൾ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. ഒരിക്കൽ കൂടി മുനീറിന്റെ ശവത്തെ ഒന്നു നോക്കി. മുനീർ അയാളുടെ നല്ലകാലത്തു മുഴുവനും അയാളുടെ അടുത്തു പണിയെടുത്തിരുന്നു. ആ സാധു ഒരു നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു.

അയാൾ പലതും വിചാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആരെങ്കിലും അയാളുടെ അരിയ്ക്കുവേണ്ടി ലഹള കൂട്ടിയേക്കാം. അവർക്കതു പിടിച്ചുപറിക്കുവാനുള്ള കരുത്തുണ്ടെന്നു പാഞ്ചുവിനു ഭയമില്ല. പക്ഷെ ബഹളത്തിൽ ആരെങ്കിലും മരിച്ചെങ്കിലോ? ഒരു ശവവുംകൂടി കൂട്ടും. ശവങ്ങൾ! മുനീറിന്റെ ശവം. രാമുവിന്റെ അനാഥശിശുക്കളുടെ ശവങ്ങൾ. ഈ ക്ഷാമകാലത്തു ആയാൾ ഒരിക്കലും———ഇല്ല, ഇല്ല, ഈ ശവങ്ങൾ മറവുചെയ്യാൻ അയാൾ ഏർപ്പാടു ചെയ്യും. പാഞ്ചുവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മനുഷ്യത്വം തലപൊക്കി. മുനീർ അയാളൊരുമിച്ചു സ്കൂളിൽ ജോലിചെയ്തിരുന്നതും ഓർമ്മവന്നു.

നാലുദിവസമായി നൂറുദിനു രണ്ടുനേരവും ആഹാരം കിട്ടുന്നുണ്ട്. അയാൾ അസീമിന്റെ അതിഥിയാണ്. സന്ധ്യയായപ്പോൾ അയാൾ മധുരമായസ്വരത്തിൽ പാട്ടുപാടുവാൻ തുടങ്ങി.

അയാളുടെ പാട്ടിന്റെ പ്രതിധ്വനി അടുത്തുള്ള പട്ടിണിക്കാരുടെ ഗൃഹഭിത്തികളിൽ ചെന്നലച്ചു അവരെ വേദനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നൂറുദിന്റെ വീട്ടിൽ ആരും ഇല്ല. ഒരു സഹോദരിയുണ്ടായിരുന്നു, അമ്മയുണ്ടായിരുന്നു. ആറേഴുദിവസത്തെ നിരന്തരമായ പട്ടിണി അയാളെ ഒരു കൊലപാതകിയാക്കിത്തീർത്തു. ഒരാഴ്ച മുമ്പു അയാൾ അമ്മയുടെ കഴുത്തുഞെരിച്ചു കൊന്നു. ആ കിഴവിയുടെ ആത്മാവു് ദൈവത്തോടു പരാതിപറയുവാൻ പറന്നുപോയി. അമ്മ മരിച്ചപ്പോൾ ദേഷ്യം കുറച്ചൊന്നടങ്ങി എങ്കിലും വിശപ്പുകൊണ്ടു വശംകെട്ട അയാൾക്ക താൻ ചെയ്തതു തെറ്റാണെന്ന മനഃബോധം പോലും ഉണ്ടായില്ല. അസീമിന്റെ അടുത്തുചെന്നു അമ്മ വിശപ്പുകൊണ്ടു മരിച്ചുപോയി എന്നുപറഞ്ഞു ശവം മറവുചെയ്യാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യിച്ചു. അന്നു് നൂറുദിനു അസീമിന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു ഭക്ഷണം കിട്ടി. അസീം മേനായിയുടെ വലംകൈ ആയിരുന്നു. ചെറുപ്പകാലംമുതൽതന്നെ അയാളുടെ പീടികയിൽ വേലക്കാരനായിരുന്നു. ക്ഷാമത്തിനു അയാളുടെ ഗൃഹത്തിൽ എത്തിനോക്കുവാൻ പോലും ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. നൂറുദിൻ അസീമിന്റെ ഗൃഹത്തിൽതന്നെ താമസിച്ചു. തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സ്നേഹിതൻ—ശരീരം രണ്ടെങ്കിലും ജീവൻ ഒന്ന്—കഷ്ടപ്പെടുന്ന അവസരത്തിൽ സഹാനുഭൂതി കാണിക്കുക മനുഷ്യധർമ്മമാണ്. പോരെങ്കിൽ അസീമിനു നൂറുദിനെക്കൊണ്ടു ഉപകാരവും ഉണ്ടു്. നൂറുദിൻവിചാരിച്ചാൽ ഇന്ദ്രലോകത്തിലെ അപ്സരസുകൾപോലും പീടികയിൽ ഉരുളുന്ന ആളുകൾവരുന്നതുപോലെ വരുമെന്നു അസീമിനറിയാം. വിശ്വസ്തനും പ്രധാന സചിവനും ആണെന്നു മേനായിയുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റു കിട്ടിയതുമുതൽ, മേനായികഴിഞ്ഞാൽ താനാണു ഗ്രാമപ്രധാനി എന്നു അസീം അഹങ്കരിച്ചിരുന്നു. സിംഹത്തിന്റെ ഇരയുടെ എച്ചിൽ കുറുക്കനു കിട്ടുന്നതുപോലെ ചിലതൊക്കെ നൂറുദിന്റെ മൈത്രികൊണ്ടു അസീമിനും കിട്ടാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അയാൾ അടങ്ങിയിരുന്നു. നൂറുദിന്റെ കൂടെ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അയാൾ മുനീറിന്റെ ഭാര്യയോടു ശൃംഗരിച്ചുനോക്കി. പക്ഷെ പരാജിതനായി. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എച്ചിൽ നക്കുന്നതിൽ അയാൾ തൽപ്പരനല്ല. ഇതുകൊണ്ടാണ് അയാൾ മുനീറിന്റെ ഭാര്യയെപ്പറ്റി നൂറുദിനോടു് ആവലാതി പറഞ്ഞതു്. സ്ത്രീകളുടെ മുമ്പിൽവച്ചു നൂറുദിൻ അയാളുടെ പിടിയിൽപെട്ടു. കൃതജ്ഞതാപ്രകടനത്തിനുള്ള അവസരവും കിട്ടി. അയാൾ നൂറുദിനെക്കൊണ്ട് അയാളുടെ വീടും ഭൂമിയും അമ്പതു് ഉറുപ്പികയ്ക്കു മേനായിക്ക വിൽപ്പിച്ചു. എന്നിട്ട് അസീം നൂറുദിനെക്കൂടെ താമസിപ്പിച്ചു. രണ്ടു നേരവും ശരിയായി ഭക്ഷണംകൊടുത്തു. അതിനു പകരമായി മുനീറിന്റെ ബീബിയെപ്പറ്റി അയാളോട് അന്വേഷണവും തുടങ്ങി. ഇത്തവണ അയാൾ സിംഹമായിക്കൊള്ളാമെന്നും, നൂറുദിൻ കുറുക്കനായിരിക്കണമെന്നും കരാറു ചെയ്തു. ഈ കരാറു നൂറുദിനു് ദുസ്സഹമായിത്തോന്നി. പക്ഷെ അസീമാണ് അയാൾക്ക ഭക്ഷണംകൊടുക്കുന്നതു്. അതിനുംപുറമെ, അയാളുടെ വീടുവിറ്റു കിട്ടിയ പണം അസീമിന്റെ കൈയിലുമായിരുന്നു. നൂറുദിൻ മുനീറിന്റെ വീട്ടിനു നേരെ വല വീശുവാൻ തുടങ്ങി.

മുനീറിന്റെ വീട്ടിലുള്ളവർ ആഹാരം കഴിച്ചിട്ട് ഏഴു ദിവസമായി. ചാന്ദ്, രഖിയാ; ആ പിഞ്ചുപൈതങ്ങൾ പട്ടിണികൊണ്ടു ശവം പോലെ കിടന്നിരുന്നു. മുനീർ പട്ടിണിയോടു മാത്രമല്ല, മലേറിയായോടും പോരാടുകയാണ്. പക്ഷെ മുനീറിന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു് ഇപ്പോഴും അഞ്ചു നേരത്തെ നിസ്കാരം മാത്രമാണ് ആശ്രയം.

നൂറുദിൻ സൌഹാർദ്ദം കാണിക്കുവാൻ വന്നു.

മീർഗഞ്ചിലുള്ള പള്ളി മോഹനപുരിയുടെയും മീർഗഞ്ചിന്റെയും അതിർത്തിയിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. വളരെ കാലമായിട്ട് അതിനു “ഭൂതങ്ങളുടെ പള്ളി” എന്നു പേരുണ്ട്. നൂറുദിൻ പറഞ്ഞു, “അവിടെ ഒരു ഭൂതം സുകൃതം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിൽ ഒരു ദിവസം ഞാൻ അതു വഴി വരുകയായിരുന്നു. ആറു ദിവസമായിട്ടൊന്നും കഴിച്ചിട്ടില്ല. സന്ധ്യാനിസ്കാരത്തിന്റെ സമയം; മുൻപിൽ പള്ളിയും. ആദ്യം ഭൂതങ്ങളെയോർത്തു പേടി തോന്നി. പിന്നീട് ആലോചിച്ചു. ഭൂതങ്ങളെക്കാൾ അധികം പേടിക്കേണ്ടതു ദൈവത്തിനെയാണ്. മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ അവിടെത്തന്നെ നിസ്കരിച്ചു. നിസ്കാരം കഴിഞ്ഞു പ

ഓറിയൻറ് സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ലിമിററഡ്

ഹെഡ് ആഫീസ് കോട്ടയം

ബ്രാഞ്ചുകൾ:—കോട്ടയം, പാലാ, പിറവം, ഈരാററുപേട്ട, കോതമംഗലം, കുമരകം, എരുമേലി.

ഡയറക്ടറന്മാർ

1. മി. പി. കെ കുര്യൻ B. A. L. L. B. അഡ്വക്കേററ് കോട്ടയം (ചെയർമാൻ)
2. മി. ററി. ജേക്കബ് പുന്നൻ B. A. തോട്ടത്താനത്ത് കോട്ടയം.
3. മി. ജോസ് കള്ളിവയലിൽ പ്ലാൻറർ പാലാ.
4. മി. കെ. ഐ. വക്കി കരിമ്പനാൽ പ്ലാൻറർ, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.
5. മി. കെ. ജെ. ചാണ്ടി കുടിപ്പാറമ്പിൽ ലാൻറു ലോർഡ്, വൈക്കം.
6. മി. ഇ. രാമൻമേനോൻ, പറയത്തു പറവൂർ.
7. മി. എം. സെയ്തുമുഹമ്മദു റാവുത്തർ മാത്തിൽ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി.
8. മി. ഹോർമിസ് തരകൻ, അയ്യനാട്ടുപാറായിൽ തൈക്കാട്ടുശേരി.

എല്ലാവിധ ബാങ്കിടപാടുകളും വിശ്വസ്തമായ രീതിയിൽ ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടും.

കെ. പി. മാത്യു എം. ഏ. എൽ. എൽ. ബി.
(മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടർ)

കെ. സി. ജോസഫ് ബി. ഏ.
(സെക്രട്ടറി)

...റങ്ങി വന്നപ്പോൾ ഒരു വാഴയിലയിൽ ചോറും മത്സ്യം വറുത്തതും വച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഒന്നു പരുങ്ങി. വായിൽ വെള്ളം വരുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ഭൂതങ്ങളെ പേടിയാണ്. അപ്പോൾ എവിടെനിന്നോ ഒരു ശബ്ദം, "ഹേ വിശ്വാസി! ഇതു നിനക്കു വേണ്ടി വച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇരുന്നൂറ്റമ്പതു വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ ഈശ്വരനെ ഞങ്ങളെക്കാളധികം ഭയപ്പെടുന്ന മനുഷ്യനായി നിന്നെ മാത്രമേ കണ്ടിട്ടുള്ളു. ലോകത്തിൽ പാപം പെരുകിപ്പോയി. ലോകം ഈശ്വരനെ മറന്നുകഴിഞ്ഞു. പക്ഷെ ഈശ്വരനെ മറക്കാത്തവരെ ഈശ്വരൻ സ്നേഹിക്കുന്നു. എടുത്തു ഭക്ഷിച്ചുകൊൾക. ഇനി ദിവസേന ഇവിടെ വന്നു നിസ്കരിച്ചുകൊള്ളുക. നീ ഒന്നും പേടിക്കേണ്ട. ഞാൻ ഭൂതങ്ങളുടെ തലവൻ ആണ്. ഈശ്വരന്റെ കല്പനപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തന്മാരെ പരീക്ഷിക്കുകയാണെന്റെ ജോലി. നിനക്ക് ഇവിടെ നിത്യവും ഭക്ഷണം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈശ്വരഭക്തന്മാർക്ക് ഒരിക്കലും പട്ടിണി കിടക്കേണ്ടിവരികയില്ല."

ഈ അത്ഭുതം കാണിച്ചുകൊടുക്കാൻ നൂറുദിൻ മുനീറിന്റെ ഭാര്യയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അന്ന് നിസ്കാരം കഴിഞ്ഞു പുറത്തു വന്നപ്പോൾ പള്ളിയുടെ വരാന്തയിൽ രണ്ടുപേർക്കുള്ള ഭക്ഷണം വിളമ്പിയിരിക്കുന്നു. മുനീറിന്റെ ഭാര്യ ഏഴു ദിവസത്തിനു ശേഷം അന്നു ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. അവൾ കുട്ടികളെ ഓർമ്മിച്ചു. രോഗിയും പട്ടിണിക്കാരനുമായ മുനീറിനെയും. പക്ഷെ നൂറുദിൻ ഉപദേശിച്ചു, ദൈവം നിങ്ങൾക്കു തരുന്നതു്, നിങ്ങൾക്കായിട്ടാണ്; അതു് അന്യർക്കു കൊടുക്കുന്നതു് ഈശ്വരഹിതത്തിനു വിരുദ്ധമാണ്.

പള്ളിയിൽ നിന്ന് ഊണും കഴിഞ്ഞുവരുന്ന ബീബി വിശന്നിരിക്കുന്ന കുട്ടികളെയും രോഗിയായ ഭർത്താവിനെയും നോക്കാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. അവളുടെ മനസ്സ് പതറി. പക്ഷെ സന്ധ്യയോടുകൂടി നിസ്കാരത്തിന്റെയും അതിനുശേഷം ലഭിക്കുന്ന ഭക്ഷണത്തിന്റെയും ഓർമ്മ വന്നു.

ഈശ്വരഭയം അവളെ നുണ പറയാൻ പഠിപ്പിച്ചു. മനസ്സാക്ഷിയുടെ സ്വരവും സ്വാർത്ഥത അപഹരിക്കുകയും ചെയ്തു.

മുനീറിന്റെ ഭാര്യ ദിവസവും വൈകുന്നേരം നിസ്കരിച്ചുതുടങ്ങി. അസീം എന്നും ഭക്ഷണം എത്തിക്കും. താൻ അസീമിന്റെ പിടിയിൽ പെട്ടുകഴിഞ്ഞുവെന്ന് നൂറുദിന് അറിയാമായിരുന്നു. അതിന് അയാൾ മുനീറിന്റെ ഭാര്യയെ ആയുധമാക്കി ഉപയോഗിച്ചു. ആദ്യം തന്റെ അമ്പതു് ഉറുപ്പിക വസൂലാക്കി. പിന്നീട് പട്ടണത്തിലെത്തി പട്ടാളത്തിൽ ചേരാമെന്നു വിചാരിച്ചു. അതിന് ആയുധം വേണം. തന്റെയും അമ്മയുടെയും ഭക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി വീട്ടുസാമാനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവയും വിറ്റുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. നൂറുദിൻ ആലോചിച്ചു. പട്ടിണിക്കാരനായ മുനീറിന്റെ അടുക്കൽ പോയി ആയുധം ചോദിക്കാം. നൂറുദിൻ മുനീറിന്റെ വീട്ടിലെത്തി മുനീറിന്റെ ബീബിയോടു പറഞ്ഞു, "എന്റെ അധികാരവും കൂടി ഇന്നുമുതൽ നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്നു, ഞാൻ പട്ടണത്തിലേക്കു പോവുകയാണ്. ദൈവകൃപയാൽ എന്റെ അവകാശങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിനും കുട്ടികൾക്കുമായി കിട്ടും" അവൾ സന്തോഷത്തോടുകൂടി നിസ്കരിക്കാൻ പോയി.

അവൾ തനിയെ പോകുന്നതു് ഇന്നാദ്യമായിരുന്നു. അസീം തന്നെയാണ് ഇന്ന് ചോറുമായി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. തന്റെ അമ്പതു് ഉറുപ്പിക കിട്ടിയതിനു ശേഷം നൂറുദിൻ അയാളെ കാര്യമെല്ലാം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി, "വിശന്നു കരയുന്ന കുട്ടികളെയും രോഗിയായ ഭർത്താവിനെയും വഞ്ചിച്ച് തന്നത്താൻ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന സ്വഭാവം അവളെ പഠിപ്പിച്ചു. അവളുടെ ഭർച്ച് ശമിച്ചു. സത്യവും പരിശുദ്ധതയും ഇന്ന് അവളിലില്ല. പാത്രം കാണിച്ചുകൊടുത്തിട്ടു നടന്നുകൊള്ളുക. അവൾ അതിന്റെ പിന്നാലെ വരും, ഇനി അവളെ സൂക്ഷിച്ചു കാണിച്ചുകൊടുക്കുക."

മുനീറിന്റെ ഭാര്യ നിസ്കരിക്കുവാൻ പോയി നൂറുദിൻ തന്റെ വല വീശി. വിശപ്പ് ദുസ്സഹമായി മുനീർ തന്റെ ആയുധങ്ങൾ വെറും എട്ടണയ്ക്കു വിറ്റു. ആ എട്ടണയുമായി പന്ത്രണ്ടു ദിവസം പട്ടിണികിടന്ന മുനീർ ആടിയാടി മോടനായിയുടെ പീടികയിലേക്കു നടക്കുകയായിരുന്നു.

തന്നെപോലെ മരണത്തെ ഭയപ്പെടുന്ന പട്ടിണിക്കാരായ രണ്ടു ഹൃദയാലുക്കളെ പാഞ്ചു, മുനീറിന്റെ ശവം മറവു ചെയ്യുവാൻ ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. അരിസഞ്ചി കെട്ടി തോളിലിട്ടു. നടക്കുമ്പോൾ അതു പുറത്തു കിടന്ന് അടിച്ച് കഴുത്തിനു വേദനയുണ്ടാക്കി. കയ്യിൽ ശവം, മനസ്സിൽ പല വിചാരങ്ങൾ—വളരെ പണിപ്പെട്ട് അയാൾ നടന്നു. ചാന്ദ്, ഷഖിയാ, അച്ഛന്റെ ശവം കണ്ട് അവർ ബോധംകെട്ടു വീണു. വിശപ്പും, ക്ഷീണവും, അച്ഛന്റെ മരണവും അതെല്ലാംകൂടി താങ്ങുവാൻ ഷഖിയായ്ക്കു കെല്പില്ലായിരുന്നു. ചാന്ദിന് പത്തു വയസ്സുണ്ട്. അവൾ ഷഖിയായെക്കാൾ വലുതാണ്. അറിവു വെച്ചിട്ടുള്ള കുട്ടി. വളരെ വ്യസനിച്ചു. അമ്മ വീട്ടിൽ ഇല്ല. അച്ഛന്റെ ശവംഉണ്ട്. കൊച്ചനിയത്തി ബോധംകെട്ടു നിലത്തു കിടക്കുന്നു അവളെന്തു ചെയ്യും? അവർ തേങ്ങി തേങ്ങി കരഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഒരു ദുഃഖം വരുമ്പോൾ മറ്റുള്ളതെല്ലാം ഓർമ്മയാൽ വരും. അച്ഛൻ അരി കൊണ്ടുവരുവാൻ പോയി. വെറുംകയ്യോടെ മടങ്ങിവന്നു. ഓ അച്ഛാ! അച്ഛന്റെ സ്മരണയോടുകൂടി അത്രതന്നെ പ്രിയതരമോ അതിലും കൂടുതൽ പ്രിയതരമോ ആയ വിശപ്പിന്റെ പൊരിച്ചിലും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഭൂതങ്ങളുടെ പള്ളിയുടെ അടുത്തു കാറിച്ചെടികളുടെ മറവിലിരുന്ന് മുനീറിന്റെ ബീബി ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയാണ്. അസീം അവളുടെ അടുത്തിരുന്ന് പുറത്തു തലോടുന്നു. അയാളുടെ നോട്ടത്തിൽ ധൃതിയും അല്പം മറവിയും ഉണ്ടായിരുന്നു ചിലപ്പോൾ മുനീറിന്റെ ബീബിയുടെ പുറത്തു അയാളുടെ കൈകൾ അല്പം ബലമായി അമർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. മുനീറിന്റെ ബീബി ഉണ്ണുകയാണ്. അവൾ സ്വയം മറന്നിരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

മുനീർ മരിച്ച വിവരം കേട്ട് നൂറുദിൻ ആ വീട്ടിൽ എത്തി. ള്ളരെ അഭിനയിച്ചു കരഞ്ഞുതുടങ്ങി. മനസ്സിൽ പല വിചാരങ്ങൾ തിക്കിത്തിരക്കി. "സ്ത്രീ ഒഴിവായി ഇനി പട്ടണത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകാം. അങ്ങിനെ അവൾ എന്റേതാകും. രണ്ടു പ്രസവിച്ചിട്ടും ഇപ്പോഴും ചെറുപ്പക്കാരിയായി തോന്നുന്നു. നല്ല ദേഹം. നാലുദിവസം തേച്ചുകുളിച്ച് നല്ല ആഹാരം കഴിച്ചാൽ നല്ല പെൺകിടാവാകും. അസീം അവളെ കൈവശപ്പെടുത്തികഴിഞ്ഞിരിക്കാം സാരമില്ല. ഇതിൽ ഞാനയാളെ തോല്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ എന്റെ പേർ നൂറുദിൻ എന്നല്ല"

മുനീറിന്റെ ശവം എടുത്തിരുന്ന ഒരാൾക്കെങ്കിലും അതു ശ്മശാനത്തിലെത്തിക്കാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. വീടിനു പിമ്പിൽ ഒരു വയൽ തരിശായി കിടന്നിരുന്നു, നൂറുദിൻ എവിടെനിന്നോ ഒരു കൂന്താലികൊണ്ടുവന്നു. ഒരു വിധത്തിൽ ഒരു കുഴിയുണ്ടാക്കി. കിളയ്ക്കുന്നതോടൊപ്പം അയാളുടെ ചിന്തയും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. വരുമ്പോൾ പറഞ്ഞുനോക്കിയാലോ? ഇനി ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞു മിരട്ടിയിട്ടുണ്ടോ? ഏതായാലും പറഞ്ഞു തിരിക്കാൻ നോക്കണം. രണ്ടു് ഉറുപ്പിക കൊടുത്തുനോക്കിയാലോ. കഷ്ടപ്പാടുവരുമ്പോഴും സഹാനുഭൂതി— പക്ഷെ അസീമും പണം കൊടുക്കും. എങ്കിലും അയാൾക്കു സ്ത്രീകളുടെ കാര്യത്തിൽ പെരുമാറാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാലും വളരെക്കാലമായി മോഹിച്ചുകൂടിയിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് അയാൾ എത്ര പണം വേണമെങ്കിലും കൊടുക്കും. പിന്നെയെന്താ മാർഗ്ഗം? കുട്ടികളെ ആയുധമാക്കാം. അമ്മയുടെ ഹൃദയം മാറാൻ ഏറ്റവും നല്ല ഉപായം? അതിനിനി എന്താ ചെയ്യുക? അവർക്കെന്തെങ്കിലും ഭക്ഷണം കൊടുത്തയയ്ക്കണം. അതു തന്നെയാണു ശരിയായ വഴി. മാസ്റ്ററുടെ സഞ്ചിയിൽ അരിയുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു, അതു് എടുക്കണം. പക്ഷെ അതു അരി തന്നെയാണോ ഒന്നു തപ്പിനോക്കാം.

നൂറുദിൻ കൂന്താലി താഴെ വച്ചു. കിതച്ചുതുടങ്ങി ക്ഷീണിച്ചുവശംകെട്ട മറ്റൊരാൾ ജോലി തുടർന്നു. നൂറുദിൻ പാഞ്ചുവിന്റെ അടുത്തുചെന്നിരുന്നു സംസാരം തുടങ്ങി അതിനിടയിൽ സഞ്ചി തപ്പിനോക്കി. അരിയാണ്. എടുക്കണം. അതിന് കൈ പൊങ്ങുന്നില്ല. കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് ചെയ്യിക്കണം. പഠിപ്പും അറിവുമുള്ളവർ അധികംപേരും വിവരമില്ലാത്തവരാണ്. പക്ഷെ പാഞ്ചു, അങ്ങിനെയല്ല. ഇയാൾ ഒരു ഹൃദയാലുവാണ്. ചാന്ദിനെയും ഷഖിയായെയും പറഞ്ഞു പഠിപ്പിക്കണം. മാസ്റ്റർ പോകുവാനിറങ്ങുമ്പോ

പോയ തലമുറ

(പട്ടം, മന്നം, സി. വി. കുഞ്ഞുരാമൻ, ഏ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള, മാമ്മൻമാപ്പിള മുതലായവരുടെ തൂലികാചിത്രങ്ങൾ 1 ക.

നിവേദനം

പൊൻകുന്നംവർക്കിയുടെ 8 പുതിയ ചെറുകഥകൾ 1—4

പുരോഗമന സാഹിത്യം എന്തിന്? 1—4

അനശ്വരനായിലേഖകളുള്ള ക്ഷണം

വി. വി. വർക്കി എം. എ. (അബ്സൊൺസിന്റെ നാടകത്തിന്റെ പരിഭാഷ) 0—12

തകഴിയുടെ കഥകൾ 1—4

നാഷനൽ ബുക്ക്സ്റ്റോർ
കളരിക്കൽ ബസാർ—കോട്ടയം.

ൾ കാൽക്കൽ വീഴുക. എന്നിട്ട് ഭക്ഷണം ചോദിക്കണം. ഇനി തന്നില്ലെങ്കിലോ. എങ്ങിനെയാ വിശപ്പടക്കുന്നത്. അത്രകഠിനഹൃദയനാണോ. ആണെങ്കിൽ ഈ ശവമെടുത്തുകൊണ്ടു വരുമോ ഇല്ല. നിഷ്ഫലമാവുകയില്ല. സഹായിക്കാൻ ഈശ്വരനല്ലെ ഉള്ളത്. അവൾ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ ഈ ദുഃഖത്തിന് ആ സമാധാനം വളരെ പ്രയോജനപ്പെടും. കുട്ടികൾ ഊണുകഴിച്ചതായി കാണുമ്പോൾ അവൾ തന്റെ അധർമ്മംകൂടി മറക്കും. പിന്നെ അതു ഒതുങ്ങിക്കൊള്ളും. പിന്നെ ആ കുട്ടികളുടെ കഥയെന്താണ് ഇവരെക്കൂടി കൊണ്ടുപോകുന്നതു വിഡ്ഢിത്തമാണ് എങ്ങിനെയാണ് ഇവരെ ഇവളിൽനിന്നു വേർതിരിക്കുന്നത്. അതൊക്കെ പിന്നീടാലോചിക്കാം. ഇപ്പോൾ മാസ്റ്ററുടെ സഞ്ചി— — —

നൂറുദീൻ ഒരു ദീർഘശ്വാസം വിട്ടു. പാഞ്ചുവിനെ നോക്കി പറഞ്ഞു. “ഇയാളുടെ ഭാര്യ നിസ്കരിക്കുവാൻ പോയിരിക്കുകയാണ് വീട്ടിൽവന്നുകണ്ടാൽ” നൂറുദീന്റെ തൊണ്ട ഇടറി. തുവാല എടുത്ത് കണ്ണീർ തുടയ്ക്കുന്ന ഭാവം കാണിച്ചു.. “ഒന്നുരണ്ടു കുട്ടികളും. മാസ്റ്ററേ എന്താണ് പറയുക. ഇനി എന്തൊക്കെയാണ് കാണിക്കുവാൻ പോകുന്നതെന്നാർക്കറിയാം. കുറച്ചു മുമ്പ് ഞാൻ മുനീറിന് രണ്ടുറുപ്പിക കൊടുത്തിട്ടാണ് പോയതു്. അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു. എനിയ്ക്കു ബന്ധമൊന്നുമില്ലെങ്കിലും, എന്നെപോലെതന്നെ മററുള്ളവരെയും വിചാരിക്കാറുണ്ട് പത്തുദിവസമായി ഭക്ഷണം കിട്ടിയില്ല. അമ്മ, പാവം പട്ടിണികിടന്നു ചത്തു. വീടും ഭൂമിയും വിററ് ഉറുപ്പിക കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. അതിൽനിന്നും ആദ്യംതന്നെ രണ്ടുറുപ്പിക എടുത്തു അയാൾക്ക് കൊടുത്തു. അയാൾ ഭാഗ്യവാൻ. മരിച്ചു. കുട്ടികൾ പട്ടിണികൊണ്ടു പൊരിയുന്നു. അഞ്ചോ പന്ത്രണ്ടു ദിവസമായി ഈ കുട്ടികൾ പട്ടിണിയാണ്. മുനീർ മോനായിയുടെ പീടികയിലേക്ക പോയപ്പോൾ ആത്മാശയോടെ ഈ സാധു കുട്ടികൾ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. (തൊണ്ട ഇടറിക്കൊണ്ട്) അച്ഛൻ ശ്വാസംകൂടി മടക്കിക്കൊണ്ടുവരില്ലെന്ന് ഈ സാധു കുട്ടികൾ അറിഞ്ഞിരുന്നോ? (കരയുന്നു)

പാഞ്ചു സ്തബ്ധനായി. ഈ സംഭവം തന്റെ ജീവിതത്തോടു ചേർത്തുനോക്കുകയായിരുന്നു. മരണത്തെപ്പററിയുള്ള ഭയം മഞ്ഞുകട്ടിപോലെ അയാളെ തണുപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. അയാൾ മുനീറിന്റെ ശവത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് തന്റെ ശവം കണ്ടു. നൂറുദീൻ പറയുന്ന ഓരോ വാക്കും പാഞ്ചുവിന്റെ മരണത്തെപ്പററി നൂറുദീൻ മററാരോടോ പറയുന്നതായി പാഞ്ചുവിന് തോന്നി. പാഞ്ചു മുനീറിന്റെ ശവം ഒന്നു നോക്കി. അയാൾ ആ ശവത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് തന്റെ ശവം കാണുകയായിരുന്നു. കുഴികുഴിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ശവം മൂടുപടം കൂടാതെ തന്നെ കുഴിച്ചിടപ്പെട്ടു. മണ്ണു കിടക്കുന്നു. പാഞ്ചുവിന്റെശവത്തിന്മേൽ മണ്ണുകിടക്കുന്നു. അതു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ശവം മൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മണ്ണുവെട്ടി ശവത്തിന്മേൽ ഇടുന്നു. ശവം കാണാനില്ലാതായി. കുഴി മൂടിക്കഴിയാറായിരിക്കുന്നു. മുനീറിന്റെകുട്ടികളുടെ കരച്ചിൽ ഇപ്പോഴും ചെവിയിൽവന്ന് അലയ്ക്കുന്നുണ്ട്. നൂറുദീൻ ഉറക്കെ നിശ്വസിക്കുന്നതു് വ്യക്തമായി കേൾക്കാം. കുഴി മൂടിക്കഴിഞ്ഞു. ആളുകൾ കൂന്താലികൊണ്ടും കാലുകൊണ്ടും മണ്ണു തട്ടി ഉറപ്പിക്കുകയാണ്.

മുനീർ ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു പോയി. ഇനി അയാളെ ഒരിക്കലും കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. മുനീറാണ് പാഞ്ചുവിന്റെ സ്കൂളിലെ ബെഞ്ചുകളും ബോർഡുകളും ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നതു്. മുനീർ ചിരിച്ചിരുന്നു. സംസാരിച്ചിരുന്നു, നടന്നലഞ്ഞ് ജോലിചെയ്തിരുന്നു. കുറച്ചുമുമ്പുവരെ അയാളെ “ഉണ്ട്” എന്നവർഗ്ഗത്തിൽ പെടുത്തിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അയാൾ ഒരു ഭൂതകാലകഥയായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. കാളിദാസൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഷേക്സ്പീയർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അക്ബർ, എലിസബെത്ത് ചന്ദ്രഗുപ്തൻ, ഉണ്ടായിരുന്നു. രാമൻ, കൃഷ്ണൻ, മുനീർ, ഉണ്ടായിരുന്നു; പഞ്ചു ഉണ്ടായിരുന്നു!

ഈ നാടിനെ കഥകളാക്കി തീർത്തതിനുശേഷം മാത്രമേ ഈ ക്ഷാമം വിട്ടുപോകുകയുള്ളു. ജനങ്ങൾ പറയും, “ഒരു സംസ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനു ബംഗാളെന്നായിരുന്നുപേര്.”

മുനീറിന്റെ വീട്ടിൽനിന്ന് പാഞ്ചു വെറുംകൈയോടെ മടങ്ങുകയായിരുന്നു. അയാളുടെമനസ്സിലുള്ള ഏതോഭാഗം അയാളെ കാർന്നുതിന്നുകയാണ്. അയാൾ എന്തിന് ആ അരി കൊടുത്തു? അയാൾ എന്തിനു ലജ്ജിച്ചു? ലജ്ജ, കീർത്തി, അധർമ്മഭീതി ഇതേതെങ്കിലും, അയാളെയും അയാളുടെ കുടുംബത്തെയും ഈ ഭയങ്കരക്ഷാമത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുമോ?

(വിവർത്തകൻ,
പി വി രാമവാര്യർ)

സിനിമ

നിരൂപണം:—

—ഭരത് മിലാപ്—

നിർമ്മാതാക്കൾ -
പ്രകാശ് പിക്ചേഴ്സ്.
ഡയറക്ഷൻ.-വിജയഭട്ട്.
നടീനടന്മാർ-
ദുർഗ്ഗാഖോട്ടേ,
ശോഭനാസമർത്ഥ്
വിമലവസിഷ്ഠ്
സംപ്രമോദക്
പ്രേം അദീപ്.
ഉമാകാന്ത് മുതലായവർ.

പുരാണകഥകളെ ഉപജീവിച്ച് ചലച്ചിത്രം നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു പതിവ് തമിഴിലും, ഹിന്ദിയിലും, തെലുങ്കിലും ധാരാളമുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ തമിഴും തെലുങ്കും ഹിന്ദിയെ ജയിച്ചു നിൽക്കുന്നു. തമിഴരും തെലുങ്കരും പുരാണകഥകളെടുത്തു പെരുമാറി വഷളാക്കിയിട്ടുണ്ട്. രാമായണംപോലെ സുപ്രസിദ്ധമായ ഒരു കഥ തൃപ്തികരമാംവിധം ചലച്ചിത്രമാക്കുക അത്ര സുകരമല്ല. എന്നാൽ നൂറുശതമാനം വാസ്തവികമായ രീതിയിൽ രാമായണകഥയായ പാദുകാഭിഷേകത്തെ വെള്ളിത്തിരയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻതക്കവണ്ണം ദിഗ്ദർശനം നിർവഹിച്ച ശ്രീ വിജയഭട്ട് അഭിനന്ദനാർഹനാണ്.

ഭരതന്റെ തിരുനാളോടുകൂടി കഥയാരംഭിക്കുന്നു. അയോദ്ധ്യയിലെ ആനന്ദം പറയാനില്ല. അതിനിടയ്ക്ക് ആ ശനിപിടിച്ച മന്ഥര കൈകേയിയെ പോരും സ്വാർത്ഥവും പഠിപ്പിക്കുകയായി. ദശരഥൻ പണ്ടൊരു മുനികുമാരനെ ആകസ്മികമായി കൊല്ലുവാനിടയാക്കിയ ആ ദയനീയസംഭവം, അദ്ദേഹം സന്ദർഭവശാൽ ഓർത്തുപോയി. ശ്രീരാമപട്ടാഭിഷേകത്തിനുള്ള പ്രഖ്യാപനം ജനങ്ങളെ ആഹ്ലാദഭരിതരാക്കി. അയോദ്ധ്യയിലാകമാനം അഭിഷേകസംഭാരങ്ങൾനടക്കുന്ന അഭിഷേകദിവസം പ്രഭാതമായി. ശ്രീരാമനും സീതയും അണിയിക്കപ്പെടുന്നു. സന്തോഷചിത്തയായി നടന്നിരുന്ന കൈകേയി മന്ഥരയുടെ ദുരുപദേശത്താൽ കോപാന്ധയായി വഴിയിൽ കണ്ടതെല്ലാം തല്ലിപ്പൊട്ടിച്ച് തള്ളിയുടച്ച് ശോകാഗാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ദശരഥൻ പിന്നാലെയെത്തി. ഹൃദയഭേദകമായ ആ രണ്ടു വരങ്ങളും അദ്ദേഹം നൽകിപ്പോയല്ലോ എന്നായി ദശരഥന്. അഭിഷേകമുഹൂർത്തമടുത്തു. ദശരഥനെ കാണാനില്ല. ശ്രീരാമൻ പിതൃസന്നിധിയിലേക്കു തിരിച്ചു. കാര്യമെല്ലാം ഗ്രഹിച്ചു. മുൻകോപിയായ ലക്ഷ്മണനെ ശ്രീരാമൻ ശാന്തനാക്കി. രാമൻ മടങ്ങിവരുംവഴി രാജനാവലി അദ്ദേഹത്തെ ജയാരവംമുഴക്കി സ്തുതിച്ചു. രാമനല്ല ഭരതനാണ് അവരുടെ രാജാവ് എന്നദ്ദേഹം അവരെ അറിയിച്ചു. എങ്ങും ഒരു മ്ലാനത. ആളുകൾ കൈകേയിയുടെ കൊട്ടാരവാതുക്കൽ ഒത്തുകൂടി. ഒരുത്തനുപിമ്പേ മറെറാരുത്തനെന്ന മുറയ്ക്കു അവർ പ്രതിഷേധസ്വരം ഉയർത്തി. അവിടെയുമെത്തി ശ്രീരാമൻ. ജനങ്ങൾ ശാന്തരായി മടങ്ങിപ്പോയി. കൗസല്യയ്ക്കു ഇതിൽപരം ഒരു ദുഃഖം വരാനില്ല. രാമൻ യാത്രയായി. ലക്ഷ്മണൻ വൽക്കലം ധരിച്ച് ജ്യേഷ്ഠനെ അനുയാത്ര ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധനായി. സീതയ്ക്കു ഭർത്താവിനെ അനുഗമിക്കേ കഴിയൂ. അവർ ദശരഥനോടു വിട വാങ്ങി. ആ രംഗം മർമ്മഭേദകമായിരുന്നു. ശ്രീരാമൻ തേരിൽ കയറി യാത്ര തുടങ്ങി. അയോദ്ധ്യയിലുള്ള ഓരോ ജീവിയുടെയും മുഖം കണ്ണീരണിഞ്ഞു. ഒട്ടുവഴി ചെന്നപ്പോൾ കുറെ ജനങ്ങൾ വഴിയിൽ കുറുകെ കിടന്ന് സത്യാഗ്രഹമനുഷ്ഠിച്ചു. ശ്രീരാമനെ അവർ അത്രമാത്രം ആരാധിക്കുന്നു. അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ച് പറഞ്ഞയച്ചതിനുശേഷം മാത്രമേ യാത്ര തുടരുവാൻ സാധിച്ചുള്ളു. അവർ ഗുഹന്റെ രാജധാനിയിലെത്തി കാഴ്ചദ്രവ്യങ്ങളുമായി ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങൾ ശ്രീരാമാദികളെ എതിരേററു. ഗുഹൻ ശ്രീരാമനെ ഗംഗയുടെ മറുകര കടത്തി.— മാതുലഗൃഹത്തിലായിരുന്ന ഭരതന് ദുഃസ്വപ്നങ്ങൾ അടിയ്ക്കടി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു അദ്ദേഹം അയോദ്ധ്യയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. വഴിയിൽ സർവത്ര ദുഃശകുനങ്ങൾ. ഭരതൻ അയോദ്ധ്യയിലെത്തി. അവിടെയാകമാനം ഒരു നിശബ്ദത. അച്ഛനെ അവിടെയെങ്ങും കണ്ടില്ല. അച്ഛൻ ഇഹലോകം വെടിഞ്ഞുവത്രേ. ഭരതൻ ഇടിവെട്ടേററതുപോലെ നിന്നുപോയി അമ്മ തനിക്കുവേണ്ടി ശ്രീരാമനിൽനിന്ന് അയോദ്ധ്യയുടെ കിരീടാവകാശം തട്ടിപ്പറിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന്. ഭരതനു സഹിച്ചില്ല ശ്രീരാമാദികൾ വനവാസത്തിനു പോയി എന്നു കേട്ടപ്പോൾ ഭരതൻ കോപതാപവിവശനായി. ഒട്ടും വൈകിയില്ല; ഭരതൻസന്നാഹങ്ങളോടുകൂടി ശ്രീരാമസന്നിധിയിലേക്കു തിരിച്ചു. ഗുഹന്റെരാജ്യത്തെ കാവൽക്കാർ അവരെ ശത്രുക്കളെന്നു കരുതി കാഹളംമുഴക്കി. വീടുകൾതോറും അതിന്റെ ചലനമുണ്ടായി. ആളുകൾ ആയുധമേന്തി ആയിരക്കണെ

(ശേഷം 12-ാം പേജിൽ)

ഇന്ത്യയുടെ മിച്ചക്കടം.

എം. ഇ. മത്തായി.

ഇന്ത്യയുടെ കണക്കിലേക്ക ബ്രിട്ടനിൽ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന മിച്ചക്കടം 1169 കോടി രൂപയാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവമ്മെന്റും അമേരിക്കൻ ഗവമ്മെന്റും യുദ്ധാവശ്യങ്ങൾക്കായി ഇന്ത്യയിൽനിന്നു വാങ്ങിയ സാധനങ്ങളുടെ വിലയാണ് ഇതു്. നമുക്കു കിട്ടാനുള്ള ഈ വമ്പിച്ച തുക, നമ്മുടെ വ്യവസായീകരണ പദ്ധതികൾ നടപ്പാക്കാനാവശ്യമുള്ള യന്ത്രസാമഗ്രികളും വിദഗ്ദ്ധസഹായവും, നമുക്കു ദുർലഭമായി ഇപ്പോൾ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില ഉപയോഗസാമാനങ്ങളും ലഭിക്കാൻ വിനിയോഗിച്ചു് കൂടെ എന്നു നമുക്കു തോന്നാം. ഈ മിച്ചക്കടത്തിന്റെ അമിതമായ ഈ വർദ്ധനവു് ഇന്ത്യയെ ഒരു അധമർണ്ണരാജ്യത്തിന്റെ നിലയിൽ നിന്നു ഉത്തമർണ്ണരാജ്യം ആക്കുക കൂടെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നൊക്കെയിരുന്നാലും, ഈ മിച്ചക്കടം ഗുരുതരമായ പല പ്രശ്നങ്ങളെയും ഉന്നയിക്കുന്നു. എന്താണവ?

ഒന്നാമതായി, ഈ മിച്ചക്കടം ബ്രിട്ടനിൽ രൂപീകരിക്കുന്നതിലേക്കായി നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ നാണയപ്പെരുപ്പത്തിനും വലിയ വില വർദ്ധനവിനും പ്രധാനകാരണമായ Paper Currency reserves-നെ ആദ്യമായി ഇവിടേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. 1939 സെപ്റ്റംബറിലെ വിലകളിൽ നിന്നു 300% വർദ്ധനവാണ് ഇപ്പോഴും സാധനങ്ങളുടെ വിലകളിൽ കാണുന്നതു്. (യുദ്ധം അവസാനിക്കുന്ന കാലത്തു് നിലനിന്നിരുന്ന ഈ വർദ്ധനവു് ഇപ്പോഴും കുറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നാണ് അനുഭവം). കള്ളക്കമ്പോളവും, അമിതലാഭവും, യുദ്ധസാമഗ്രികളുടെ കോൺട്രാക്റ്റിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന വലിയ ആദായവും ഈ വിലവർദ്ധനവിന്റെ സൂചികകളാണ്. ഇതിന്റെയൊക്കെ കാരണം നോട്ടുകളുടെ വർദ്ധനവും, ഈ കടലാസ് കറൻസിയുടെ reserve ആയിട്ടു് ഇന്ത്യയുടെ കണക്കിൽ ബ്രിട്ടനിൽ പെരുകിവരുന്ന മിച്ചക്കടവുമാണ്.

രണ്ടാമതായി ഈ മിച്ചക്കടം—ഇവിടെ നിന്നു യുദ്ധാവശ്യങ്ങൾക്കായി വിൽക്കപ്പെടുന്ന സാധനങ്ങളുടെ വില—നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ സാരമായി ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. യുദ്ധാവശ്യങ്ങൾക്കായുള്ള സാധനങ്ങളുടെ നിർമ്മാണം മൂലം, സാധാരണക്കാരനു ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ കഴിയാതെ വരുന്നു. അല്ലാതെതന്നെ, ഒരു ശരാശരി ഇന്ത്യാക്കാരനു ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങളിൽ മിക്കതും കിട്ടാതെയാണിരിക്കുന്നതെന്നോർക്കുമ്പോൾ, എത്ര മഹത്തായ ത്യാഗത്തിന്റെ (ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, മററത്യന്താപേക്ഷിത സാധനങ്ങൾ ഇവ ഇല്ലാതെ പോകുക) മുകളിലാണ് ഈ യുദ്ധസാധന നിർമ്മാണവും തന്മൂലമുണ്ടായ മിച്ചക്കടപ്പെരുപ്പവും കെട്ടിപടുത്തതെന്നു മനസ്സിലാകും. നമുക്കാവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ തീരെ കിട്ടുന്നില്ല. 1938-ൽ 4,634 കോടിവാര തുണി പുറത്തേക്കു വിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന മില്ലുകൾ ഇപ്പോൾ 2,300 കോടി വാരക്കു താഴെയെ തുണിത്തറികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നുള്ളു. ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ ഉൽപ്പാദനത്തിലും സാരമായ ഇടിവു് തട്ടിയിരിക്കുന്നെന്നു ഗവമ്മെന്റു കണക്കുകൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. മൂന്നാമതായി, ക്യാനഡാ, ആസ്ട്രേലിയാ മുതലായ മററു രാജ്യങ്ങൾ ഒരു ചുരുങ്ങിയ തുക മാത്രമെ ബ്രിട്ടനിൽ ഈവിധം പെരുകാനനുവദിക്കുന്നുള്ളുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ മിച്ചക്കടം മുഴുവനും ബ്രിട്ടനിൽ—ലണ്ടനിൽ—ആണ്. തെക്കെ ആഫ്രിക്കാ ഈ മിച്ചക്കടം ബ്രിട്ടീഷ് നാണ്യമായി (sterling) സൂക്ഷിക്കാതെ സ്വർണ്ണമായി സൂക്ഷിക്കുന്നു. അർജൻറിനായാണെങ്കിൽ ഒരു നിശ്ചിത സംഖ്യക്കു മീതെയുള്ളതു മുഴുവൻ സ്വർണ്ണത്തിലേക്കു മാററുന്നു. ഈ രാജ്യങ്ങളോടൊക്കെ; ബ്രിട്ടീഷ് നാണ്യത്തിന്റെ വില ഡോളറോടൊന്നിച്ചു കുറയുകയാണെങ്കിൽ, ആ കുറവിനെ തങ്ങൾതന്നെ പരിഹരിക്കാമെന്നു ബ്രിട്ടൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്ത്യയുടെ മിച്ചക്കടക്കാര്യത്തിൽ മാത്രം ഒരു ചുരുങ്ങിയ തുകമാത്രം ബ്രിട്ടീഷ് നാണയത്തിൽവെക്കുക എന്നതൊ ബ്രിട്ടീഷ് നാണയത്തിന്റെ വില കുറയുന്നതിനെ പരിഹരിച്ചുകിട്ടും എന്നുള്ളതു് ആശ്വാസമൊ ഇല്ല.

നമ്മുടെ മിച്ചക്കടക്കാര്യത്തെപ്പററി ഇപ്പോൾ നമുക്കുളവായിരിക്കുന്ന ഭീതിയും ആശങ്കയും അതു് വെട്ടിക്കുറക്കും (Scale down) എന്നതിനാലാണല്ലൊ. ബ്രിട്ടനിലെ ചില സമ്പത്ശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധന്മാർക്കു നമ്മുടെ ഈ 'വമ്പിച്ച നിധി' ഒരു യുദ്ധലാഭമായിട്ടാണു തോന്നുക. നമുക്കു കിട്ടാനുള്ള ഈ വമ്പിച്ച തുക ഇങ്ങനെ ബ്രിട്ടീഷ് നാണ്യമായി ലണ്ടനിൽ—വർദ്ധിക്കാൻ ഇടയാക്കിയതിനെ മററു ചില വിദഗ്ദ്ധന്മാർ അപലപിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലാണെങ്കിൽ, നമുക്കു കിട്ടാനിരിക്കുന്ന ഈ വൻതുകയേമാത്രം ലാക്കാക്കിയാണു പല വ്യവസായപ്രമുഖന്മാരും പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കുന്നതു്. ഇന്ത്യയിൽ ഒരു ദേശീയ ഗവമ്മെൻറാണുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിൽ അവർ നമ്മുടെ കഴിവുകളെയും രാജ്യത്തിലെ സമ്പത്തിനെയും വിവിധമായ ഒരു രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കുമായിരുന്നു എന്നതിൽ തർക്കമില്ല. പക്ഷെ, നമ്മുടെ ഈ മിച്ചക്കടം മുൻപു് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, ഇന്ത്യയിലെ തൊഴിലാളികളുടെ വിയർപ്പും രക്തവുംകൊണ്ടാണു് പെരുകാനിടയായതെന്നോർക്കുമ്പോൾ ഇതു് എത്രയും വേഗം തിരിച്ചുകിട്ടാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ഇതിന്റെ ഒരു ഗണ്യമായ ഭാഗം വെട്ടിക്കുറയ്ക്കാനിടയുണ്ടെന്നു ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും വിചാരിക്കുന്നു. ഇതിനൊക്കെയെതിരായി പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഒന്നാമതായി നാം ചെയ്യേണ്ടതു്, നാണയപ്പെരുപ്പത്തിനിടയാകുന്ന ഈ മിച്ചക്കടവർദ്ധനവു് ഉടനെ നിർത്തത്തക്കവിധം യുദ്ധാവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള പണം മററുവിധത്തിൽ ലഭിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായുക. രണ്ടാമതായി, ഈ വമ്പിച്ചതുക നമുക്കു കിട്ടാനുള്ളതു്—യാതൊരു വിധേനയും അനാവശ്യമായി ചെലവുചെയ്യുകയോ വെട്ടിക്കുറക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്നു ഇന്ത്യാഗവമ്മെൻറിൽനിന്നും ബ്രി: ഗവമ്മെൻറിൽനിന്നും കരാർ വാങ്ങുക. ഇന്ത്യയുടെ സംരക്ഷണയിലേക്കായി ബ്രിട്ടൻ, യുദ്ധകാലത്തു് വമ്പിച്ച ധനവ്യയം ചെയ്യുന്നും ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു അതിനൊപ്പിച്ച് പ്രതിഫലം ബ്രിട്ടനു കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നുംതോന്നുമാറുള്ള പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ഈയിടെ ബ്രി: പർലമെൻറിൽ നടന്നതായി വായിച്ചു. നമ്മുടെ മിച്ചക്കടത്തെ മുഴുവൻ അപഹരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചേക്കാനും മതി. ഈ സാദ്ധ്യതയ്ക്കെതിരായി നാമെപ്പോഴും കണ്ണു തുറന്നിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ബ്രിട്ടീഷ് നാണ്യത്തിന്റെ വില താമസിയാതെ ഇടിയാതെ തരമില്ല. നമ്മുടെ മിച്ചക്കടം ഇതുമൂലം വിലയിടിവിനടിമയാകും. ഇതിന്റെ വിലയിടിയാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം മററു രാജ്യങ്ങൾ (ക്യാനഡാ, ആസ്ത്രേലിയ, ആർജൻറിനം മുതലായവ) ചെയ്യുന്ന വിധത്തിൽ നാം ഈ തുക സൂക്ഷിക്കണം. ഏററം പ്രധാനമായി ചെയ്യേണ്ടതു്, ഈ മിച്ചക്കടത്തെ നമ്മുടെ (Curency & Serves) ന്റെ ഒരംശമാക്കാതിരിക്കുക എന്നതാണ്. യുദ്ധത്തിനുമുമ്പ്, ചെറിയതോതിലുള്ള നാണയ വർദ്ധനവ് ആവശ്യമായിരുന്നപ്പോൾ, നമ്മുടെ നാണയങ്ങൾക്കു ബ്രിട്ടീഷ് നാണയവുമായുള്ള ബന്ധം മൂലം നാണ്യദൌർല്ലഭ്യത്തിനിടയാക്കി. യുദ്ധസമയത്തു് മുമ്പ് വിവരിച്ച തരത്തിൽ ഈ വ്യവസ്ഥ നാണ്യപ്പെരുപ്പത്തെ ഉണ്ടാക്കി. ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാനുള്ളതു്, നമ്മുടെ നാണ്യാവശ്യം ഈ മിച്ചക്കടത്തോടു് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കാൻ പാടില്ല എന്നതാണ്. റിസർവ് ബാങ്ക് ഇപ്പോൾ സൂക്ഷിക്കുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് നാണ്യം മാററി രൂപാനാണയം അതിനു പകരം സൂക്ഷിക്കുന്നതു് ഈ ആപത്തിനെ പരിഹരിക്കുവാൻ ചെയ്യേണ്ട ആദ്യത്തെ പടിയാണ്. രാജ്യത്തിനാവശ്യമുള്ളതരം ഒരു നാണയനയം സ്വീകരിക്കാൻ ബാങ്കിനു് - നമ്മുടെ സ്വന്തം നാണ്യം (രൂപാ) സ്വീകരിക്കുന്നതുമൂലം—ഇതിൽനിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കും. ഇന്ത്യയിൽ താമസിയാതെ നടപ്പിലാക്കാനിരിക്കുന്ന വമ്പിച്ച വ്യവസായീകരണ പദ്ധതികൾക്കാവശ്യമുള്ള പണം ഉണ്ടാക്കാനും ഈ നയം അത്യാവശ്യം സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. വ്യവസായീകരണത്തിനു വേണ്ടി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പദ്ധതികളെല്ലാം തന്നെ നമുക്കു ലണ്ടനിൽ നിന്നു കിട്ടാനുള്ള മിച്ചക്കടത്തേയാണു ഏററവും മികച്ച സമ്പത്തായി കരുതിയിരിക്കുന്നതു്. ഈ വൻതുക വ്യവസായീകരണത്തിനാവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ മാത്രം വാങ്ങാനേ ഉപയോഗിക്കാവു. പൊതുജനോപകാരികളായ പദ്ധതികൾ (Public Works) നടപ്പിലാക്കാനും അവ അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഇതിനെ ഉപയോഗിക്കാം.

വ്യവസായീകരണത്തിനാവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ (Capital goods) ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നതിനോടൊപ്പം തന്നെ ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളുടെ ചെലവു് ചെയ്യാനുള്ള കഴിവിനെ ഉയർത്താനും, സാമ്പത്തികമായ ഉന്നമനത്തെ ലാക്കാക്കിയുള്ള ഒരു tariff സ്വീകരിക്കാനും ഭരണാധികാരികൾ ഉദ്യമിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഈ വമ്പിച്ച തുകയെപ്പററി

ഈ ലക്കം മുതൽ

ഐവാൻ നിക്കുലിൻ

ലിയോനിഡ് സോളോവ്യോവ്

ജർമ്മനിയുടെ ഭയങ്കരമായ സമര യന്ത്രം സോവിയററു യൂണിയനിൽ നിന്നു് തിരിച്ചോടിക്കപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയ കാലത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന സുപ്രസിദ്ധ സോവിയററു സമര നോവൽ.

പാരച്ച്യൂട്ട സമരം, വിമാനാക്രമണം, രഹസ്യാന്വേഷണ വകുപ്പ്, ടാങ്ക് യുദ്ധം മുതലായി ആധുനിക സമരത്തിന്റെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളേയും നാടകീയമായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന നോവൽ. യഥാർത്ഥ കഥയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി എഴുതിയതു്.

ഈ ലക്കം മുതൽ തുടർച്ചയായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

ഇ. എം. എസ്. നമ്പൂതിരിപ്പാട്

ചില പ്രശ്നങ്ങൾ

പ്രതിഫല പ്രശ്നം

എല്ലാത്തരം ജന്മിത്വവും നശിപ്പിക്കണമെന്ന അഭിപ്രായത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സും കർഷക സംഘവും യോജിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും (ക്ഷാമാന്വേഷണ കമ്മീഷൻ ശുപാർശ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു സ്ഥിരാധിവാസ സമ്പ്രദായം മാത്രം നിറുത്തൽ ചെയ്താൽ മതിയാകുമെന്നാണ്.) അതെങ്ങനെ സാധിക്കുമെന്നതിനെപ്പറ്റി ഈ രണ്ടു സംഘടനകളും തമ്മിൽ മൌലികമായ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ജന്മികൾക്കു അവരിൽ നിന്നെടുക്കുന്ന അവകാശങ്ങൾക്കു് പ്രതിഫലം കൊടുക്കണമെന്നു് കോൺഗ്രസ്സ് വാദിക്കുന്നു; അതു വേണ്ടെന്നു കർഷക സംഘവും.

ഇതിനു രണ്ടു കാരണങ്ങളാണ് കർഷക സംഘം ഉന്നയിക്കുന്നതു്—

1. ജന്മികളുടെ അവകാശങ്ങൾ ചൂഷണവും, കയ്യേറ്റവും കൊണ്ടു് സമ്പാദിച്ചതാകയാൽ എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലം ലഭിക്കുവാൻ ധാർമ്മികമായ ഒരവകാശവും അവർക്കില്ല. എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലം കൊടുക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം 150 വർഷങ്ങളായി ചെയ്തു വന്ന അധർമ്മത്തെ അംഗീകരിക്കയും, അതിനു നിയമ സാധുത്വം കൊടുക്കയും ചെയ്യുക എന്നതായിരിക്കും.

2. പ്രതിഫലം കൊടുക്കുകയും, അതോടൊപ്പം സുരക്ഷിതമായ സാമ്പത്തിക നിലയുള്ള ഒരു ഗ്രാമീണ വ്യവസ്ഥിതി സൃഷ്ടിക്കുകയും—ഇതു രണ്ടും കൂടി സാദ്ധ്യമല്ല. പ്രതിഫലം കൊടുക്കുവാനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം ഇന്നു ജന്മിമാർക്കു ലഭിക്കുന്ന പാട്ടം പലിശയായി കിട്ടത്തക്ക തുകയ്ക്കു് അവർക്കു കടപ്പത്രങ്ങൾ കൊടുക്കയും, അതിന്മേലുള്ള പലിശ കർഷകരിൽ നിന്നു് ഈടാക്കുകയും മാത്രമാണ്. ഇതു് ജന്മിത്വത്തിന്റെ സാരാംശമായ പാട്ടത്തിന്റെ പ്രശ്നം പിന്നീടും ഉത്ഭവിപ്പിക്കുന്നു. ഒന്നു പാട്ടമെന്നും മറ്റേതു പലിശയെന്നും പേരു മാറുകയെന്നതു മാത്രമാണ് ഈ രണ്ടു സമ്പ്രദായങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം. ഇന്നു് പാട്ടമായി കൊടുക്കപ്പെടുന്ന തുക തന്നെ പലിശയെന്ന പേരിൽ ജന്മിയ്ക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. കർഷകൻ അതു കൊടുക്കേണ്ടതായി വരികയും ചെയ്യും. ഈ തുക കൊടുക്കാൻ കർഷകനു കഴിവില്ല.

പ്രതിഫലമില്ലാതെയുള്ള ഒരു കൈമാറ്റം ഇന്നു ജന്മികളായിരിക്കുന്നവർക്കു ഒരു വിഷമ പ്രശ്നമായിരിക്കുമെന്നു് കർഷക സംഘത്തിനു ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. അവരുടെ ആകെക്കൂടിയുള്ള ആദായമായ പാട്ടം നിന്നുപോയാൽ ജന്മിമാരുടെ ഉപജീവന മാർഗ്ഗം അടഞ്ഞു പോയേക്കും. ഇടത്തരക്കാരും, ചെറിയവരുമായ ജന്മികൾക്കു് ഇതു പ്രത്യേകിച്ചും ദുസ്സഹമാണ്. അതുകൊണ്ടു് കർഷക സംഘം നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു്:—

(a) 100 ഏക്കറിൽ കൂടുതൽ കൈവശമുള്ള ജന്മിമാരുടെ ഭൂമി മാത്രമേ എടുക്കേണ്ടതുള്ളു. അതിൽ കുറഞ്ഞവർക്കു അവരുടെ ഭൂമി കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം.

(b) വലിയ ജന്മിമാർക്കു സ്വന്താവശ്യത്തിനായി 100 ഏക്കർ ഭൂമി കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം.

(c) മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടു വ്യവസ്ഥകളും,—കൈവശം വയ്ക്കുന്ന ഭൂമി കർഷകത്തൊഴിലാളികളെക്കൊണ്ടോ സ്വന്തമായോ കൃഷി ചെയ്യണമെന്നും, പാട്ടത്തിനു കൊടുത്തുകൂടാ എന്നും ഉള്ള നിബന്ധനകൾക്കു വിധേയമായിട്ടായിരിക്കണം.

മേൽപറഞ്ഞ നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം, ജന്മിമാരെ കർഷകരാകുവാൻ സഹായിക്കുക എന്നതാണ്. എന്നാൽ ഈ പരിവർത്തനം ക്ലേശരഹിതമാക്കുവാനെന്ന വ്യാജേന മറ്റേതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ ജന്മിത്വം തുടരുവാനുള്ള തന്ത്രമായി പ്രയോഗിക്കപ്പെടുകയും അരുതു്.

ജനാധിപത്യപരമായ ഒരു പരിഷ്ക്കാരം

ഈ മൌലികമായ ഒരു പരിവർത്തനം പാട്ടത്തിന്റെ അടിമത്വത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വലിയ വിഭാഗം കർഷകരുടെ ഉത്തമതാല്പര്യമാണെന്നു് സുവ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് കർഷകസംഘം ആദ്യമായി ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഒരു സംഘടിതരൂപത്തിൽ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുവന്നതു്.

പക്ഷേ, ഇതു കർഷകരുടെ മാത്രം ആവശ്യമല്ല. അവർക്കുമാത്രമല്ല ഇതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമുള്ളതു്. നമ്മുടെ ജനകീയസമരത്തിന്റെയും സാമ്പത്തിക സംവിധാനത്തിന്റെയും ഭാവി ഇതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. കാരണം:—

നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ എഴുപത്തിമൂന്നു ശതമാനത്തിന്റെ ജീവിതത്തോതു് അതുമൂലം ഉയർത്തപ്പെടുകയും അവർക്കു് കൂടുതൽ വസ്ത്രം വാങ്ങുവാനും കഴിവുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ വ്യാവസായികോല്പന്നങ്ങളുടെ വിപത്തി ഇതുമൂലം വിപുലമാകുകയും, കച്ചവടമാന്ദ്യം തടയപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

ജീവിതത്തോതു് ഉയർന്നുവരുന്ന കർഷകനു് ആധുനികകൃഷി സമ്പ്രദായങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനും പ്രയോഗിക്കുവാനും (ഇന്നു ദാരിദ്ര്യമാണവനെ തടയുന്നതു്) കഴിവുണ്ടാകും. കാർഷികോല്പാദനം വർദ്ധിക്കും. ഏക്കറൊന്നിനു് സാങ്കേതികാഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ച രാജ്യങ്ങളിലെ വിളവു് ഇവിടേയും ഉണ്ടാകും.

ഇന്നു് തരിശായികിടക്കുന്നവയും, കൃഷിക്കു് കൊള്ളാവുന്നവയുമായ അനേകായിരം ഏക്കർ ഭൂമി കൃഷിചെയ്യപ്പെടും.

നിരക്ഷരരും, പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവരുമായ നമ്മുടെ കർഷകർ വിദ്യാഭ്യാസവും സംസ്കാരവും സിദ്ധിച്ച ഒരു ജനതയായി ഉയരും.

ജന്മിത്വത്തിന്റെ ഉന്മൂലനാശംകൊണ്ടുമാത്രം നമ്മുടെ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹരിക്കപ്പെടുമെന്നു ഞാൻ വാദിക്കുന്നില്ല. നാം വളർച്ച പ്രാപിച്ച ഒരു ജനതയായി തീരണമെങ്കിൽ, വിദേശാധിപത്യം പോകണം; ആധുനിക വ്യവസായങ്ങൾ വളരണം. കാർഷികരീതികൾ കൂടുതൽ ശാസ്ത്രീയമായിത്തീരണം; വ്യാപകമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി നടപ്പിലാകണം; ജനാധിപത്യസ്ഥാപനങ്ങൾ ഉയരണം. ജന്മിത്വനിഷ്ക്കാസനം ഇതിന്റെയൊക്കെ ഒരു ആവശ്യ ഘടകമാണെന്നുമാത്രം. അതുകൂടാതെ ഇന്നു് ഉൽഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പദ്ധതിയും പ്രായോഗികമാവുകയില്ല.

[ഈ ലേഖനപരമ്പര ഈ ലക്കംകൊണ്ടു് അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു.]

വി. ലിവിംങ്ങ്സ്റ്റൻ ലാർനാർഡ്

ക്ഷമാപണം

[കുറിപ്പ്:—വി. ലിവിങ്ങ്സ്റ്റൺലാർനാഡ് എന്ന മഹാൻ എഴുതിയ ഒരു ചെറിയ ലേഖനത്തിന്റെ സ്വതന്ത്ര പരിഭാഷയാണ് താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്: മനോഹരമായ ഈ ഗദ്യകാവ്യശകലം അമേരിക്കയിലെ മിക്കവാറും എല്ലാ പത്രങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല ലോകത്തിലുള്ള മിക്ക ഭാഷകളിലേയ്ക്കും വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്.]

കുഞ്ഞുമകനേ! നീ കേൾക്കുന്നോ? കുഞ്ഞിക്കൈപ്പത്തി ആ കൊച്ചുകവിളിന്റെ താഴെ ചുരുട്ടിവച്ചുകൊണ്ടും വിയർപ്പുപൊടിഞ്ഞു നനവുപറ്റിയ നെറ്റിത്തടത്തിൽ മുടിച്ചുരുളുകൾ ഒട്ടിച്ചേർന്നും നീ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ഞാൻ നിന്റെ മുറിയിൽ ആരും കാണാതെ തനിച്ച് വന്നിരിക്കുകയാണ്. അല്പനിമിഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു വായനമുറിയിൽ ഞാൻ പത്രം വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ ഒരു തിരമാല എന്നെ ശ്വാസംമുട്ടിച്ചു. കുറ്റബോധത്തോടുകൂടി ഞാൻ നിന്റെ കട്ടിലിന്നരികിലേയ്ക്കു വന്നു.

മകനേ! ഞാൻ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെന്താണെന്നു് നിനക്കറിയാമോ? ഞാൻ നിന്നോടു ശണ്ഠപിടിച്ചു. പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകാൻ നീ ഉടുപ്പിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ വഴക്കു പറഞ്ഞു. എന്തിനു്? മുഖം ശരിയായി തുടയ്ക്കാതിരുന്നതിനു്. നിന്റെ ചില സാധനങ്ങൾ തറയിൽ എറിയുന്നതുകണ്ടു് ഞാൻ നിന്നെ ശകാരിച്ചു. ഗൃഹപാഠം എഴുതിവെയ്ക്കാതിരുന്നതിനു് ഞാൻ നിന്നോടു് ദേഷ്യപ്പെട്ടു.

പ്രാതൽ കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴും ഞാൻ നിന്നിൽ കുറ്റം കണ്ടുപിടിച്ചു. നീ കുറച്ചു കഞ്ഞി തറയിൽ കളഞ്ഞു. ആഹാരം ശരിയായി ചവയ്ക്കാതെ വിഴുങ്ങി. ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ കറി ചോദിച്ചു. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞു ഞാൻ ആഫീസിലേയ്ക്കും നീ കളിയ്ക്കാനും പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ നീ തിരിഞ്ഞു നിന്നു "അച്ഛാ! വേഗം വരണേ" എന്നു് സ്നേഹമസൃണമായി പറഞ്ഞു. ഞാൻ അപ്പോൾ "പോടാ! നിന്റെ പാടുനോക്കു്" എന്നു് പരുഷമായി മറുപടി പറഞ്ഞു.

ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം ഇതെല്ലാം പിന്നെയും ആവർത്തിച്ചു. ഞാൻ തിരിച്ചുവരുന്നവഴി നീ റോഡരികത്തു മുട്ടുകുത്തിയിരുന്നു് വട്ടു കളിക്കുന്നതു കണ്ടു. നിന്റെ ഉടുപ്പ് അവിടവിടെ കീറിയിരുന്നു. "നടക്കെടാ മുൻപേ" എന്നു് ഉത്തരവിട്ടു് നിന്നെ വീട്ടിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോന്നപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ നിന്റെ കൊച്ചു ചങ്ങാതികളുടെ മുമ്പിൽ ലജ്ജിപ്പിച്ചു.

മകനേ! നീ ഓർക്കുന്നില്ലേ? കുറേ കഴിഞ്ഞു് ഞാൻ വായനമുറിയിൽ കിടന്നു് വായിക്കുമ്പോൾ നീ പതുങ്ങിപ്പതുങ്ങിവന്നു് പീഡിതമായ മുഖഭാവ

യുള്ള പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു സൃഷ്ടിപരമായ പരിപാടി സ്വീകരിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ബ്രി. നാണ്യത്തിൽ ഇനി ഈ കടം വർദ്ധിക്കാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാ. നാണയവിനിമയത്തോതിൽ മാറ്റംവരുത്തിയോ, ബ്രി. നാണ്യത്തിന്റെ വിലയിടിവിൽക്കൂടെയോ, ഈ കടത്തിന്റെ ഒരു സാരമായ അംശം കുറഞ്ഞുപോകാനിടയുള്ളതിനാൽ ഈവക നയങ്ങളൊന്നും ബ്രി. ഗവമ്മെൻറു ചെയ്യാതിരിക്കാൻ നാം ജാഗരൂകരായിരിക്കണം. ദേശീയഗവമ്മെൻറിൽക്കൂടെയുള്ള ഒരു പൊതുജനാഭിപ്രായം ഈവക സംഗതികളെപ്പറ്റി, അനിഷേധ്യമായ വിധം രൂപീകരിക്കപ്പെടേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽനിന്നുമിച്ചക്കടത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുവാൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു ഒരു സമ്പത്ശാസ്ത്രസംഘം ഈയിടെ പോകാനിടയുണ്ട്. നമ്മുടെ ഈ നിധിയെപ്പറ്റി ഏതായാലും നമുക്കു ശുഭമായതു് ആശിക്കാം.

ത്തോടെ എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നതു്. എന്തൊരുപദ്രവം എന്നവിചാരിച്ചു് അക്ഷമനായി ഞാൻ കടലാസിന്റെ മുകളിൽക്കൂടി നോക്കിയപ്പോൾ നീ മടിച്ചു വാതുക്കൽത്തന്നെ നിന്നു. "ഉം, എന്തുവേണം" എന്നു് ഒരു ന്യായാധിപന്റെ ഗൗരവത്തോടെ കക്കശമായി ഞാൻ ചോദിച്ചു. നീ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ഒരു കൊടുങ്കാററിന്റെ വേഗത്തിൽ നീ ഓടിവന്നു് ആ പിഞ്ചുകരവല്ലികൾ എന്റെ കഴുത്തിൽ ചുററിക്കൊണ്ടു് എന്നെ ചുംബിച്ചു. ദൈവം നിന്റെ കൊച്ചുഹൃദയത്തിൽ വികസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന—എത്ര തടഞ്ഞുനിറുത്തിയാലും കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന—ആ സ്നേഹപ്രവാഹത്തിന്റെ അകൃത്രിമ പ്രേരണയാൽ നിന്റെ കൈകൾ എന്റെ കഴുത്തിൽ ചുററിപ്പിണഞ്ഞു. പെട്ടെന്നു്, എനിക്കെന്തെങ്കിലും ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്നതിനു മുൻപേ നീ നിന്റെ മുറിയിലേയ്ക്കു ഒരു കുഞ്ഞാട്ടിൻ കുട്ടിയെപ്പോലെ ചാടിച്ചാടി പൊയ്ക്കളഞ്ഞു.

ശരി, മകനേ! അതുകഴിഞ്ഞയുടനെ തന്നെ പത്രം കയ്യിൽ നിന്നു താഴെ വീണു. ഭയങ്കരമായ ഒരു ഭീതി എന്നിൽ കടന്നുകൂടി. ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ വെറുത്തു. എന്റെ പതിവു ഇങ്ങനെയായിത്തീർന്നു. എനിക്കു കുററം കണ്ടുപിടിക്കണം. ശാസിക്കണം. നീ ഒരു ബാലനായിരിക്കുന്നതിനു ഞാൻ തരുന്ന പ്രതിഫലം ഇതാണു്. ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നില്ല എന്നല്ല. എന്റെ പ്രായത്തിനനുസരിച്ചു നിന്നെ ഞാൻ അളന്നു. അത്രമാത്രം. നിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ ഉത്തമവും ശ്രേഷ്ഠവും സുന്ദരവുമായ പലതും ഉണ്ടായിരുന്നു. നിന്റെ കൊച്ചു ഹൃദയം നീണ്ടുനിവർന്നു കിടക്കുന്ന കുന്നുകളുടെ മുകളിലത്തെ അരുണോദയം പോലെ അത്ര വിസ്തൃതമായിരുന്നു. പെട്ടെന്നു ഓടിവന്നു എന്നെ ചുംബിച്ചിട്ടു് ഉറങ്ങാൻ പോയതിൽ നിന്നും അതെനിക്കു വ്യക്തമായി. ഈ രാത്രി ഇനി ഞാൻ ഒന്നും വായിക്കുന്നില്ല. ഈ ഇരുട്ടിന്റെ മറവിൽ നിന്റെ കിടയ്ക്കയ്ക്കരികിൽ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. ലജ്ജയോടുകൂടി ഇതാ മുട്ടുകുത്തി നിൽക്കുന്നു.

ഇതു് നിസ്സാരമായ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തമാണു്. നീ ഉണർന്നിരിക്കുമ്പോൾ ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ പറയുകയാണെങ്കിൽ നീ അതു മനസ്സിലാക്കുകയില്ല. നാളെ മുതൽ ഞാൻ നിനക്കു ഒരു നല്ല അച്ഛനായിരിക്കും. നിന്റെ കൂടെ കളിക്കും. നിന്നോടൊരുമിച്ചു കരയും: നിന്നോടൊരുമിച്ചു ചിരിക്കും. അക്ഷമനായി ശകാരിക്കണമെന്നു തോന്നുമ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ നാക്കിന്മേൽ കടിക്കും. ഒരു മന്ത്രമെന്നവണ്ണം ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. "അവൻ ഒരു ബാലനല്ല ഒരു കൊച്ചു ബാലൻ"

ഞാൻ നിന്നെ പ്രായപൂർത്തി വന്ന ഒരു പുരുഷനായി ഗണിച്ചുപോയി. എന്നാൽ മകനേ! ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ നിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ കാണുന്നു. ക്ഷീണിച്ചു ഒതുങ്ങി തന്റെ കട്ടിലിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഒരു ശിശു. കേവലം ഒരു കൊച്ചുകുട്ടി. ഇന്നലെ നീ നിന്റെ അമ്മയുടെ കയ്യിലായിരുന്നു—നിന്റെ ഓമനമുഖം അവളുടെ മാറിടത്തിൽ ഒളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്—നിന്നിൽ നിന്നു ഞാൻ വളരെ കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ—നിനക്കതീതമായ പല കാര്യങ്ങളും—ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതാണു് എനിക്കു പററിയ തെററു്.

പരിഭാഷ: കൂത്താട്ടുകുളം മേരി ജോൺ

തൊഴിലാളിലോകം

മദ്ധ്യസ്ഥ തീരുമാനം ഉണ്ടാകുന്നതിനു റെയിൽവേ തൊഴിലാളികളുടെ ശമ്പളത്തെപ്പററി ശമ്പളക്കമ്മീഷനു സമഗ്രമായ പഠനം നടത്തുന്നതിനു കുറെ കാലതാമസം നേരിടുമെന്നും അതുകൊണ്ടു്, റെയിൽവേ ഫെഡറേഷനുമായി ഒരു ഒത്തുതീർപ്പിലെത്തുന്നതിനു വേണ്ട ആലോചനകൾ നടത്തുവാൻ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ലേബർ കമ്മീഷ്ണർ എസ്സ്. സി. ജോഷിക്കു നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നും, കേന്ദ്ര ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഒരു കമ്മ്യൂണിക്കിൽ പറയുന്നു. ഇതനുസരിച്ചു് റെയിൽവേ യൂണിയൻ നേതാക്കന്മാരെ മി. ജോഷി ഡൽഹിയിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

കോൺഗ്രസ്സ് നേതൃത്വത്തിനു് റെയിൽവേ തൊഴിലാളികളുടെ ആവശ്യങ്ങളോടു് അനുഭാവമുണ്ടെന്നും, മൌലാനാ അബ്ദുൾകലാംആസാദ് ഇതിനെപ്പററി വൈസ്രോയിയുമായി സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മററും മദ്രാസ് തൊഴിൽക്കാര്യമന്ത്രി മി. വി. വി. ഗിരി ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ പറയുന്നു.

"അഡ്വാൻസ്" പത്രത്തിന്റെ അധിപരായ ഹേമേന്ദ്രപ്രസാദ്ഘോഷ് ഈസ്റ്റിൻഡ്യൻ റെയിൽവേ തൊഴിലാളികളുടെ ഒരു യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസ്താവിച്ചതു്, ഗാന്ധിജിയെ റെയിൽവേതൊഴിൽ തക്കത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി നിയമിക്കണമെന്നും, അബ്ദുൾഗാഫർ ഖാനെയും, ശരത്ചന്ദ്രബോസിനെയും ഗാന്ധിജിയെ സഹായിക്കുവാൻ നിയമിക്കണമെന്നുമാണു്. ജൂൺ ഒന്നാംതീയതി പണിമുടക്കു നോട്ടീസ് കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു യോഗത്തിൽ ഐകകണ്ഠ്യേനപാസാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പണിമുടക്കുനോട്ടീസ് കൊടുക്കുന്ന ദിവസമായ ജൂൺ ഒന്നാം തീയതി "അഖിലേന്ത്യാ റയിൽവേ തൊഴിലാളി ദിന"മായി ആചരിക്കണമെന്നു് അഖിലേന്ത്യാ ട്രേഡ് യൂണിയൻ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡൻറു മി. മൃണാളകാന്തിബോസ് അഭ്യർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഹോട്ടൽ തൊഴിലാളികൾ

മെയ് ഇരുപത്തിമൂന്നാം തീയതി ആരംഭിച്ച മദ്രാസ് ഹോട്ടൽ തൊഴിലാളി പണിമുടക്കു അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. പ്രധാനപ്പെട്ട മിക്ക ഹോട്ടലുകളും ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ മാത്രമേ തുറന്നുള്ളു. എല്ലാ ഹോട്ടലുകളിലും പോലീസ് കാവലുണ്ടു്. പത്തൊൻപതു പണിമുടക്കുകാരെ ജോർജ്ജ് ടൗണിലെ ഒരു ഹോട്ടലിന്റെ മുൻപിൽ ബഹളമുണ്ടാക്കിയെന്നു പറഞ്ഞു അറസ്റ്റു് ചെയ്തു. പിന്നീടു് അവരെ ജാമ്യത്തിൽ വിട്ടു. ഹോട്ടൽ തൊഴിലാളികളുടെ ആവശ്യങ്ങളെപ്പററി സംസാരിക്കുവാൻ താൻ പ്രധാനമന്ത്രിയെ ഉടൻ തന്നെ കാണുന്നതാണെന്നു ഹോട്ടൽ തൊഴിലാളി യൂണിയൻ പ്രസിഡൻറു മി. കെ. എസ്സ്. ഷെട്ടി ഹിന്ദുപത്രത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അമേരിക്കൻ കൽക്കരി ജോലിക്കാർ

അമേരിക്കയിലെ നാലു ലക്ഷം കൽക്കരിഖനി ജോലിക്കാർ പണിമുടക്കുമെന്നു് പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ പ്രസിഡൻറും പ്രസിഡൻറു് ട്രൂമാനുമായി ആലോചനകൾ നടക്കുന്നു.

അമേരിക്കൻ റെയിൽവേ പണിമുടക്കു്

മെയ് ഇരുപത്തി രണ്ടാം തീയതി ആരംഭിച്ച അമേരിക്കൻ റെയിൽവേ പണിമുടക്കു് വിജയകരമായി പര്യവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. മണിക്കൂറിനു .6 സെൻറു (ഏകദേശം 8 ണ.) പ്രകാരം ജനുവരി ഒന്നാം തീയതി മുതലും, മെയ് 22-ാംനു-മുതൽ 18 1/2 സെൻറു് പ്രകാരവും കൂടുതൽ കൂലി കിട്ടണമെന്ന തൊഴിലാളി ആവശ്യം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. റെയിൽവേകൾ ഗവൺമെൻറു ഏറെറടുത്തുകൊണ്ടു് പുറപ്പെടുവിച്ച വിളംബരം റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു.

രണ്ടര ലക്ഷം തൊഴിലാളികളുടെ പണിമുടക്കത്തോടുകൂടി ആരംഭിച്ച ഈ പണിമുടക്കു പൊളിക്കുവാൻ വളരെ അധികം പരിശ്രമങ്ങൾ നടന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പട്ടാളത്തെക്കൊണ്ടു റയിൽവേകൾ നടത്തിക്കുമെന്നായിരുന്നു പ്രസിഡൻറു് ട്രൂമാന്റെ വീരവാദം.

സിലോണിൽ

ദിവസക്കൂലിക്കു്, കൊളമ്പ് തുറമുഖത്തു ജോലി ചെയ്തിരുന്ന 88 ഗവൺമെൻറു ശമ്പളക്കാരായ ഇൻഡ്യാക്കാർ ഉടൻ സ്ഥലം വിടണമെന്നു് ഉത്തരവായിരിക്കുന്നു. ജപ്പാൻകാർ കൊളമ്പിൽ ബോംബിട്ടപ്പോൾ അത്യാവശ്യ ജോലികൾ ചെയ്യുവാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു ഇവർ. ഇന്നു് അവർ സിലോൺ പൌരന്മാരാണെന്നു തെളിയിക്കാൻ കഴിയാത്ത പക്ഷം നാടുവിട്ടു ഇന്നാട്ടിലേയ്ക്കു പോരേണ്ടി വരും.

പോലീസ് ആവശ്യങ്ങൾ

കൽക്കട്ടായിലെ 2500 പോലീസുകാർ വെവ്വേറെ ഓരോ അപേക്ഷ പ്രധാനമന്ത്രി മി. സുഹ്രവാർഡിയ്ക്കു സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അറുപതു രൂപാ മാസശമ്പളവും അഞ്ചു രൂപാ അലക്കു ചിലവും, വീട്ടു വാടകയും (മററു സർക്കാർ ജീവനക്കാർക്കു കൊടുക്കുന്നതു പോലെ) അവർക്കും കൊടുക്കണമെന്നാണു് അവരുടെ വാദം.

ബംഗാളിലെ പല ജില്ലകളിലും പോലീസുകാർ ഇതുപോലെയുള്ള അപേക്ഷകൾ അയച്ചിട്ടുണ്ടു്.

തെന്നിന്ത്യൻ റയിൽവെ പണിമുടക്കു്.

തെന്നിന്ത്യൻ റെയിൽവെയിൽ ഒരു മിന്നൽ പണിമുടക്കു് നടന്നിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ കാരണങ്ങളും മററും തെന്നിൻഡ്യൻ റെയിൽവെ യൂണിയന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ ശ്രീ. എം. കല്യാണസുന്ദരത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നു വെളിവാകുന്നതുകൊണ്ടു് ആ പ്രസ്താവന താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

"മെയിൻടെയിനുകൾ ഒഴിച്ചു് മററെല്ലാവണ്ടികളുടെയും ഓട്ടം നിലക്കത്തക്ക നിലയിലെത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരുഘട്ടം തെന്നിന്ത്യൻറെയിൽവെയിൽ ആവിർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതിനെപ്പററി പൊതുജനങ്ങൾക്കു് വലിയ ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടു്. ഇതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം മുഴുവനും റയിൽവെ അധികാരികളുടെതാണ്. നിലവിലിരിക്കുന്ന നിയമങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു് വില്ലുപുരം ബ്രാഞ്ചു് യൂണിയൻ സെക്രട്ടറിയെ ശിക്ഷിച്ചതാണു, ഇതിനു കാരണം. സ്വാഭാവികമായി ഇതു് വില്ലുപുരത്തെ തൊഴിലാളികളെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. അവരുടെ നിവേദനങ്ങൾ അധികാരികൾ ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. തൊഴിലാളികൾ പണിമുടക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുകൊണ്ടും തൃപ്തരാകാതെ മററ് തീവണ്ടി ആഫീസുകളിലെ തൊഴിലാളികളെ അവർ കരിങ്കാലന്മാരായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി പ

Reg. No. T. 66.

PRASANNAKERALAM

License No. 390 Dated 15-6-1939.

ണിമുടക്ക് ആ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും പടർന്നുപിടിച്ചു. കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതുകൊണ്ട്, ഞാൻ ഉടൻതന്നെ ജനറൽ മാനേജരെ കണ്ടു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പ്രവൃത്തിയെ ഒന്നു പരിശോധിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായില്ല.

പ്രധാനമന്ത്രിയും, ശ്രീ ഭക്തവത്സലവും, ശ്രീ ഭാഷ്യവും, തൊനവരെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ അവർക്ക് കഴിവുള്ളതു ചെയ്യാമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തുവെന്ന് സസന്തോഷം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. കാര്യങ്ങളെപ്പററി ആലോചിക്കാൻ ഡൽഹിയിലേക്കുതന്നെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്ത്യാ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ലേബർകമ്മീഷണരുടെ കമ്പിയും എനിക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

ഈ വിഷമഘട്ടത്തിൽ പൊതുജനങ്ങളെ സേവിക്കണമെന്നും, അത്യാവശ്യമായ അസൗകര്യങ്ങളും വിഷമവും ബഹുജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകരുതെന്നും യൂണിയന് അത്യാകാംക്ഷയുണ്ട്.

ഈ നിലയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും, ചീഫ് കമ്മീഷണരുടെ കമ്പിയനുസരിച്ചും, തൊഴിലാളികളോട് തിരിച്ചു ജോലിക്ക് പോകുവാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ സംഭവത്തിൽ അവർ കാണിച്ച ഐക്യം "യൂണിയൻ പ്രവർത്തനത്തിന് ശിക്ഷ പാടില്ല" എന്ന മുദ്രാവാക്യത്തിന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അവരുടെ സമരത്തെ വിജയിപ്പിക്കും എന്നെനിക്കുറപ്പുണ്ട്."

ഈ പണിമുടക്ക് തെന്നിന്ത്യൻ റെയിൽവെയിലൊട്ടാകെ പടർന്നുപിടിക്കുകയുമിക്കവാറും എല്ലാ വണ്ടികളുടെയും ഓട്ടം നിലക്കുകയും ചെയ്തു.

ശ്രീ. കല്യാണസുന്ദരത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയ്ക്കു മറുപടിയായി റെയിൽവെ ജനറൽമാനേജർ ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ, വില്ലുപുരത്തെ യൂണിയൻ സിക്രട്ടറിയെ ശിക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, ശിക്ഷിച്ചതു യൂണിയൻ പ്രവർത്തനത്തിനല്ലെന്നും, പണിമുടക്കിയവർക്ക് അതിന്റെകാരണമെന്താണെന്നറിവില്ലായിരുന്നെന്നും പണിമുടക്ക് കൊണ്ട് തകരാറൊന്നും ഉണ്ടായില്ലെന്നും, വണ്ടികൾ താമസിച്ച് മാത്രമെ ഓടിച്ചിട്ടുള്ളു എന്നും, ശ്രീ കല്യാണസുന്ദരത്തിന്റെയും ശ്രീനമ്പ്യാരുടെയും അഭ്യർത്ഥനയ്ക്ക് തൊഴിലാളികളുടെയിടയിൽ നിന്ന് ഒരു സഹകരണവും ലഭിച്ചില്ല എന്നും, മററും ഒട്ടുവളരെ പൂർവ്വാപരവിരുദ്ധമായ സംഗതികൾ കാണുന്നുണ്ട്.

പണിമുടക്ക് അവസാനിച്ച രീതിതന്നെ കാണിക്കുന്നതു് ജനറൽ മാനേജരുടെ പ്രസ്താവന

ഭരത് മിലാപ്

(8-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

ക്കിനു ശത്രുവിനെ നേരിടുവാൻ വന്നു. അക്കരെകടക്കുവാൻ വള്ളം കിട്ടുന്നതുവരെ കാത്തുനിൽക്കാതെ ചില രാജ്യാഭിമാനികൾ ഗംഗയുടെ മറുകരയിലേക്ക് നീന്തി —വനാന്തരങ്ങളിൽക്കൂടി പാദചാരികളായിപ്പോകുന്ന രാമാദികൾ കല്ലുകൾ തട്ടി കാലുകൾ തകർന്നും, പെരുമഴയേററ് ഉടലാകെ നനഞ്ഞും കഷ്ടപ്പെട്ട് രാത്രി ഒരു മരച്ചുവട്ടിൽ ശയനീയമൊരുക്കി. രാമനുറങ്ങി. ഭർത്തൃശുശ്രൂഷ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സീത ലക്ഷ്മണന്റെ നിർബന്ധംമൂലം ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു. ലക്ഷ്മണൻ വിനിദ്രനായി കാവൽനിന്നു. കിളികൾ ചിലച്ച് പ്രഭാതത്തിന്റെ ആഗമത്തെ അറിയിച്ചു. അവർ വീണ്ടും നടന്ന് ഒരു പ്രകൃതിസുന്ദരമായ പ്രദേശത്ത് ആശ്രമം നിർമ്മിച്ചു. ഒരു പൂഞ്ചോലയുണ്ട് ആ പർണ്ണകുടിയുടെ സമീപഭാഗത്ത്. സീത ആ പൂഞ്ചോലയിൽ നിന്ന് ജലം കൊണ്ടുവരാറുണ്ട്.—ശ്രീരാമനുവേണ്ടി പ്രാണൻ ത്യജിക്കാൻ കൂടി ഭരതൻ സന്നദ്ധനാണെന്ന് മനസ്സിലായപ്പോൾ ഗുഹനും സേനയും ലജ്ജിച്ചു മാപ്പപേക്ഷിച്ചു. ശ്രീരാമൻ അന്തിയുറങ്ങിയ സ്ഥലം ഭരതൻ തൊട്ടു കണ്ണിൽവച്ചു. ഭരതനും, രാമനും തമ്മിലുള്ള സമാഗമം. അതു് അത്യന്തം ഹൃദയസ്പർശിയായിരുന്നു. ദൂരെ നിന്നുതന്നെ രണ്ടുപേരും പരസ്പരം അഭിസംബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ട് മുമ്പോട്ടടുത്തു തുടങ്ങി. ഒരു സമാശ്ലേഷം;—ഭരതന്റെ ആഗമനത്തിൽ സംശയാലുവായ ലക്ഷ്മണൻ പോലും പകച്ചുനിന്നുപോയി. രാമനോടുകൂടിയല്ലാതെ ഭരതൻ മടങ്ങുകയില്ലെന്ന് ശഠിച്ചു. രാമൻ പിതൃരാജ്ഞയെ മുറുകെപ്പിടിച്ചു. ഭരതൻ അടുത്തുള്ള പൂഞ്ചോലയിലേയ്ക്കോടി ആത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ. രാമൻ പിന്നാലെ പുറപ്പെട്ടു. ജ്യേഷ്ഠൻ തിരിയെ ചെല്ലുംവരെ താൻ പ്രതിപുരുഷനായി ഭരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഭരതൻ ഒരു വിധത്തിൽ സമ്മതിച്ചു; പാദുകം വാങ്ങി. അയോദ്ധ്യയിലെ സിംഹാസനത്തിൽ ആ പാദുകം വച്ച് ഭരതൻ ഭക്തിപൂർവ്വം പൂജിച്ചു. പതിനാലു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. ശ്രീരാമൻ സീതാലക്ഷ്മണ ഹനുമത്സമേതനായി പുഷ്പകവിമാനത്തിൽ അയോദ്ധ്യാപുരിയിൽ വന്നുചേർന്നു. രാമാഭിഷേകം യഥാവിധി നിർവ്വഹിച്ചു. ഇങ്ങനെയാണ് ഭരത് മിലാപിലെ കഥയുടെ പോക്ക്. പുരാണകഥയിൽ നിന്ന് സൗകര്യത്തിനോ, പുതുമയ്ക്കോ വേണ്ടി ലേശം വ്യതിചലിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ചിത്രമെന്ന നിലയിൽ 'ഭരത് മിലാപ്' പ്രത്യേകപ്രശംസയർഹിക്കുന്നു.

പരമാബന്ധമാണെന്നാണ്.

ചിത്രത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്ത് ഒരു വ്യാധനൃത്തമുണ്ട്. അതു് ഏററവും ഭംഗിയായിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഭരതനാട്യമാണതു്.

രംഗവിധാനങ്ങളാസകലം അയോദ്ധ്യയുടെ പ്രതീതി ജനിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. കൊട്ടാരത്തിലും കുടിലിലും അന്നത്തെ കാലത്തിനനുസരിച്ചുള്ള നിലവിളക്കുകളാണുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതു് ഈ ചിത്രത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയായി പറയാം. വേഷഭൂഷാദികളും, ശില്പവൈചിത്ര്യങ്ങളും എല്ലാം അന്നത്തേതു തന്നെ.

ഫലിതം ഇതിലില്ലേ എന്നു ചോദിച്ചാൽ ഉണ്ടെന്നു പറയണം. മന്ഥര ചിലപ്പോൾ നമ്മെ ചിരിപ്പിക്കും.

അഭിനയം പൊതുവെ നന്നായിരിക്കുന്നു. ശ്രീരാമന്റെ പ്രശാന്തഗംഭീരമായ ഭാവവും, ലക്ഷ്മണന്റെ കോപവും, സീതയുടെ കുലീനത്വവും, ഭരതന്റെ ഭക്തിയും, കൈകേയിയുടെ [illegible], ദശരഥന്റെ ബലഹീനതയും, കൗസല്യയുടെ ശാലീനതയും വാസ്തവികമായിരിക്കുന്നു.

ഈ ചിത്രം നിർമ്മിച്ച പ്രകാശ് കമ്പനിക്കാർ ശ്രീ. വിജയഭട്ടിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ഈ മാതിരി ഒരു തമിഴ് ചിത്രം നിർമ്മിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതു ഒരനുഗ്രഹമാകുമായിരുന്നു,

വള്ളിക്കാവ് ബീഡിത്തൊഴിലാളി യൂണിയൻ.

ഈ സ്ഥലത്തും പരിസരങ്ങളിലുമുള്ള ബീഡിത്തൊഴിലാളികളുടെ ഒരുയോഗം വള്ളിക്കാവു ചന്തക്കുസമീപം വച്ചു മി, ആതിനാട്ടു കരുണാകരൻപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി പതിനൊന്നംഗങ്ങളുള്ള ഒരു ഭരണനിർവഹണ സമിതിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. യോഗത്തിൽ മി. പി. സി. ജോർജ്ജ് ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു.

കുറിപ്പുകൾ

(2-ാം പേജിൽ നിന്നും)

കുന്നതു്. അധികാരപ്രയോഗത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സിന് ഒരു പങ്ക് കൊടുക്കാമെന്നുമാത്രമാണ് നിർദ്ദേശം. ഈ പദ്ധതിതന്നെ ഇൻഡ്യയുടെ സഹായം ബ്രിട്ടന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്ന ഒരവസരത്തിൽ ക്രിപ്സ് കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ കോൺഗ്രസ്സ് അങ്ങിനെ അവജ്ഞാപൂർവം നിരസിച്ചു. അന്ന് ഭക്ഷണപ്രശ്നം കൂടാതെ ജാപ്പാക്രമണഭീതിയുംകൂടി പദ്ധതി സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ഉപോൽബലകമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നിട്ടും കോൺഗ്രസ്സ് നേതൃത്വം അതിനെ അവജ്ഞാപൂർവം നിരസിക്കുകയും ഇന്നു സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതെന്താണാവോ? ഇനി ജാപ്പാക്രമണം ഉണ്ടാകുമെന്ന ചിന്തയാണോ അന്നവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്, ആരറിഞ്ഞു?

മുസ്ലീംലീഗും

സുശക്തവും സുസംഘടിതവുമായ സംഘടനകളുടെനേതൃത്വത്തിനു ഒരു തരം അന്ധത വന്നുഭവിക്കുക സാധാരണയാണ്. പണ്ട് കാലങ്ങളിൽ രാജാക്കന്മാരും ചക്രവർത്തിമാരും ഭാവിച്ചിരുന്ന സർവ്വാധികാരഭാവം ഇന്നത്തെ വമ്പൻ ജനകീയ സംഘടനകളുടെ നേതൃത്വത്തിനെ സർവ്വജ്ഞരൂപത്തിൽ ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. മുസ്ലീം ജനതക്ക് പല അവകാശങ്ങളുണ്ട്. അവയ്ക്കു് പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥകളും വേണ്ടായിരിക്കാം. ശരിതന്നെ, പക്ഷെ അതിലൊക്കെ അടിസ്ഥാനപരമായി അവർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം വേണം. ന്യൂനപക്ഷമെന്ന നിലയ്ക്കു് അവർക്കുള്ള അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള പരിശ്രമം സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെമുമ്പിൽ വിലങ്ങുതടിയായിത്തീരുന്നതു് അവർ ദീർഘകാലം അംഗീകരിക്കുമെന്നു ആശിക്കാവുന്നതല്ല. ബ്രിട്ടനെ കെട്ടുകെട്ടിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ട് സ്വന്ത താല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രക്ഷോഭണം കൂട്ടുന്നതായിരിക്കും അവർക്കിഷ്ടം. സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സ്, തൊഴിലാളിപ്രസ്ഥാനം മുതലായവയോടു യോജിച്ചുനിൽക്കാതിരിക്കുന്നതു് ലീഗിന്റെ സ്ഥാനം മുസ്ലീം ജനതയുടെ ഇടയിൽ കുറയ്ക്കുകയായിരിക്കാം കൂട്ടുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു്.

പ്രസന്നകേരളം.

ആഫീസ്

കളത്തിക്കൽബസാർ കോട്ടയം.

വരിസംഖ്യ

ഒരാണ്ടത്തേക്ക്	6 ക.
ആറുമാസത്തേക്കു	3 ക.
മൂന്നുമാസത്തേക്കു	ഒന്നരക.

പരസ്യക്കൂലി.

സിങ്കിൾകോളം 1 ഇ	1 ക.
ഫുൾപേജ്	48 ക.

ദീർഘകാലത്തേക്കു പ്രത്യേക നിരക്ക്.

4 ക.യിൽ കുറഞ്ഞ പരസ്യങ്ങൾ ചേർക്കുന്നതല്ല.

മാനേജർ.

Printed at the Powra Dhwany Press, Published by Anjiliparampil Kumaran at Kottayam.